

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

11404 *Llei 21/2014, de 4 de novembre, per la qual es modifiquen el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, i la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Les indústries culturals i creatives constitueixen un sector de gran rellevància al nostre país, tant per la naturalesa singular de les activitats que duen a terme, com pel seu pes econòmic, ja que les activitats relacionades amb la propietat intel·lectual generen prop del 4 per cent del producte interior brut espanyol.

El desenvolupament de les noves tecnologies digitals de la informació i de les xarxes informàtiques descentralitzades ha tingut un impacte extraordinari sobre els drets de propietat intel·lectual, la qual cosa ha requerit un esforç equivalent de la comunitat internacional i de la Unió Europea per proporcionar instruments eficaços que permetin la millor protecció d'aquests drets legítims, sense menyscar el desenvolupament d'Internet, basat en bona part en la llibertat dels usuaris per aportar continguts.

El text refós vigent de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, ha estat un instrument essencial per a la protecció d'aquests drets d'autor, però és qüestionable la seva capacitat per adaptar-se satisfactòriament als canvis socials, econòmics i tecnològics que s'han anat produint en els últims anys. Per això, el Govern considera prioritari abordar modificacions legislatives en matèria de propietat intel·lectual durant la present legislatura.

Hi ha problemes la solució dels quals no pot esperar l'aprovació d'una nova llei integral de propietat intel·lectual i que requereixen l'adopció, a curt termini, de decisions dirigides a reforçar la protecció dels drets de propietat intel·lectual. Concretament, les mesures que recull aquesta Llei s'agrupen en tres blocs: la revisió profunda del sistema de còpia privada, el disseny de mecanismes eficaços de supervisió de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual i l'enfortiment dels instruments de reacció enfront de les vulneracions de drets que permeti l'impuls de l'oferta legal en l'entorn digital.

II

La Unió Europea, mitjançant l'aprovació de dues directives, continua la tasca d'harmonització del dret substantiu nacional dels seus estats membres en l'àmbit de la propietat intel·lectual, matèria de gran rellevància per al desenvolupament del mercat interior.

En primer lloc, la Directiva 2011/77/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de setembre de 2011, per la qual es modifica la Directiva 2006/116/CE relativa al termini de protecció del dret d'autor i de determinats drets afins, amplia alguns terminis relatius a l'explotació dels fonogrames i adopta diverses mesures addicionals per garantir que els

artistes intèrprets o executants es beneficiïn realment d'aquesta ampliació, reconeixent així la importància que la societat atribueix a la seva contribució creativa en aquest sector.

D'altra banda, la Directiva 2012/28/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, sobre certs usos autoritzats de les obres òrfenes, té com a objectiu principal establir un marc legislatiu que garanteixi la seguretat jurídica en la utilització d'aquestes obres per part de les institucions culturals i els organismes públics de radiodifusió de la Unió Europea. Aquestes institucions, en compliment dels seus objectius i en benefici de l'interès públic, fan una contribució essencial a la conservació i difusió del patrimoni cultural europeu. La societat de la informació facilita, a través de la digitalització i la posada a disposició del públic de les seves col·leccions o arxius, l'accés dels ciutadans a les obres que formen part d'aquests, sense perjudici dels drets de propietat intel·lectual dels seus titulars.

A vegades, els titulars de les obres protegides per drets de propietat intel·lectual no han pogut ser identificats o, si ho han estat, no han pogut ser localitzats després d'una recerca diligent, la qual cosa dona lloc a la determinació d'aquestes obres com a òrfenes. La impossibilitat de localitzar els titulars de drets de propietat intel·lectual d'una obra no ha d'impedir que els ciutadans hi puguin accedir i en puguin gaudir, i per aquest motiu cal permetre a les institucions culturals que digitalitzin i posin a disposició aquestes obres, sempre que, encara que aquests actes es duguin a terme mitjançant acords amb institucions privades o que es percebin ingressos per això, es limitin a cobrir els costos derivats d'aquesta utilització. Això s'ha d'entendre sense perjudici del dret del titular legítim a posar fi a la condició d'obra òrfena i percebre una compensació equitativa, tenint en compte no només el possible dany causat, sinó també l'interès públic i la promoció de l'accés a la cultura que justifiquin la utilització de l'obra, així com el seu caràcter no lucratiu.

Per tant, escau abordar, mitjançant aquesta reforma del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, la transposició a l'ordenament jurídic espanyol del contingut de les directives 2011/77/UE i 2012/28/UE referides.

III

L'article 5.2.b) de la Directiva 2001/29/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de maig de 2001, relativa a l'harmonització de determinats aspectes dels drets d'autor i drets afins als drets d'autor en la societat de la informació, permet als estats membres de la Unió Europea establir, com a límit al dret de reproducció (pel qual només el titular del dret d'autor o dret afí pot autoritzar o prohibir la reproducció de l'obra), el cas de les còpies en qualsevol suport efectuades per una persona física per a ús privat. No obstant això, la Directiva obliga els estats membres que implantin aquest límit a establir una via perquè els titulars d'aquests drets de reproducció rebin a canvi una compensació equitativa.

Espanya, com molts estats membres de la Unió Europea, ja havia implantat el límit de còpia privada, en concret a través de l'article 25 de la Llei 22/1987, d'11 de novembre, de propietat intel·lectual.

La disposició addicional desena del Reial decret llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, no suprimeix aquest límit als drets de propietat intel·lectual.

L'objectiu del Reial decret llei esmentat ha estat modificar el mecanisme de finançament d'aquesta compensació, que deixa de dependre de la recaptació que les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual obtenen dels intermediaris al mercat d'equips, aparells i suports de reproducció, per passar a finançar-se directament amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

El finançament d'aquesta compensació amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat s'ha de dur a terme amb ple respecte del principi del just equilibri entre la quantia d'aquella i el perjudici causat per les còpies privades fetes a l'empara del límit, d'obres protegides. Aquesta vinculació queda prevista legalment en determinar-se les còpies que no tenen la consideració de reproduccions per a ús privat o en fixar-se determinades situacions en què es produeix un dany o perjudici mínim. Així mateix, aquest vincle s'ha

de fer patent quan es despleguin reglamentàriament els criteris que cal tenir en compte en el procediment de quantificació i liquidació de la compensació equitativa per consignar anualment la quantia esmentada que després es referirà.

Respecte a l'origen d'aquest finançament amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, convé recordar que, segons la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, la llei és font d'obligacions per a la hisenda pública estatal, exigibles quan resultin de l'execució dels pressupostos, i que, segons l'article 31.2 de la Constitució espanyola, la despesa pública ha d'efectuar una assignació equitativa dels recursos públics.

Atès que des de l'1 de gener de 2012 la compensació per còpia privada s'està abonant amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, és necessari i urgent fer alguns ajustos legals.

En aquestes circumstàncies, es procedeix a una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 31 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, que suposa la seva restricció com a conseqüència de l'exclusió, d'una banda, de les reproduccions per a ús professional o empresarial, en compliment de la jurisprudència recent del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, i de l'altra, de les reproduccions a partir de suports físics que no siguin propietat de l'usuari, incloses les no adquirides per compravenda mercantil, i mitjançant comunicació pública, excepte les reproduccions individuals d'obres a les quals s'hagi accedit a través d'un acte legítim de comunicació pública, mitjançant la difusió de la imatge, el so o ambdós. En deixar de quedar emparades pel límit de còpia privada, aquestes reproduccions, quan no tinguin autorització, esdevenen il·lícites i no poden ser objecte de la compensació equitativa. Així mateix, en un nou apartat 3 de l'article 31, s'especifiquen els supòsits exclosos del límit de còpia privada, i ja no només estan excloses les bases de dades electròniques i els programes d'ordinador, sinó totes les obres que s'hagin posat a disposició del públic d'acord amb el que s'hagi convingut per contracte, de manera que qualsevol persona pugui accedir-hi des del lloc i en el moment que esculli.

D'altra banda, es modifica l'article 25 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, als efectes de reconèixer que la compensació equitativa a què es refereix l'article 31.2 s'ha d'efectuar anualment amb càrrec a la Llei de pressupostos generals de l'Estat, i aquest precepte es remet a allò establert reglamentàriament pel que fa al procediment de determinació de la quantia i al procediment de pagament de la compensació esmentada. No obstant la remissió anterior, és oportú preveure legalment determinades directrius, als efectes de la determinació de la quantia de la compensació esmentada, relatives a precisar la consideració de reproduccions com a còpies privades, de situacions que donen lloc a un perjudici mínim o la modulació del perjudici segons l'adopció o no de mesures tecnològiques eficaces per part del titular del dret de reproducció. Totes aquestes, de conformitat amb la jurisprudència comunitària més recent. Així mateix, es preveu que el pagament s'efectuï a través de les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual, tot això als efectes de fer possible i més eficaç la distribució posterior de la compensació en trobar-se davant un dels drets de gestió col·lectiva obligatòria per excel·lència.

Finalment, es considera necessari modificar l'excepció relativa a la cita i ressenya i il·lustració amb finalitats educatives o de recerca científica, principalment pel que fa a l'obra impresa. Així, s'actualitza per a l'entorn digital el règim aplicable a les ressenyes fetes per serveis electrònics d'agregació de continguts, si bé s'especifica que la posada a disposició del públic per part de tercers de qualsevol imatge, obra fotogràfica o mera fotografia divulgada en publicacions periòdiques o en llocs web d'actualització periòdica ha d'estar sempre subjecta a autorització. D'altra banda, la regulació actual de la cita i il·lustració de l'ensenyament queda pràcticament inalterada amb l'abast actual respecte a petits fragments d'obres, excepte en el cas d'obres en forma de llibres de text, manuals universitaris i publicacions assimilades, així com respecte a obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu. Simplement es produeix una modificació respecte a l'àmbit d'aplicació de l'excepció esmentada, que a partir d'ara no se circumscriu a les aules sinó

que es contempla de manera general per cobrir altres tipus d'ensenyament com l'ensenyament no presencial i en línia.

Tanmateix, per a les obres o publicacions, impreses o susceptibles de ser-ho, s'amplia, en l'àmbit de les universitats i els centres de recerca, l'excepció en defecte d'autorització o d'actes referits a continguts en què el centre usuari és, al seu torn, titular dels drets sobre aquests, sempre d'acord amb el contingut de l'article 5.3.a) i 4 de la Directiva 2001/29/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de maig de 2001, encara que l'ús beneficiat de l'excepció no deixa de meritjar la remuneració corresponent i necessària.

Certament, l'article 32.2 actual, en la seva redacció vigent fins ara, queda molt lluny de l'abast màxim que la directiva assenyalada permet donar a aquesta excepció o límit, aspecte que es dedueix tant del seu articulat com dels seus considerants. Per això, ja l'informe del Consell d'Estat previ a l'aprovació de la Llei 23/2006, de 7 de juliol, recordava al legislador espanyol que l'abast que es donava a aquest límit o excepció a Espanya potser no seria suficient per cobrir les necessitats quotidianes de l'entorn educatiu, quedant molt per sota del que permet la Directiva 2001/29/CE.

IV

Les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual són una peça essencial en l'engranatge de protecció dels drets d'autor, que generalment s'han mostrat eficaços en el compliment de les seves finalitats. Aquestes finalitats són precisament la gestió col·lectiva de drets d'explotació o d'altres de caràcter patrimonial, per compte i en interès d'una pluralitat de titulars de drets de propietat intel·lectual, i així mateix la defensa dels interessos generals en el seu conjunt respecte a la protecció de la propietat intel·lectual. De fet, com s'ha assenyalat, el límit de còpia privada passa a remunerar-se amb una quantia amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat però que se segueix fent efectiva a través de les entitats de gestió esmentades.

Tanmateix, l'experiència acumulada ha permès identificar problemes en el funcionament del model i ha revelat aspectes que admeten marges amplis de millora, singularment pel que fa a l'eficiència i la transparència del sistema. En aquest sentit, la moció conseqüència de la interpretació urgent, aprovada pel Congrés dels Diputats el 19 de juliol de 2011, sobre les mesures a adoptar per garantir el control del compliment de la legalitat en les entitats de gestió dels drets reconeguts a la Llei de propietat intel·lectual, insta a adoptar mesures de control que permetin garantir la gestió de tots els drets dels autors i altres titulars de drets de propietat intel·lectual.

En conseqüència, és oportuna l'anticipació de mesures per reparar les principals d'aquestes deficiències, i queda diferida a una propera llei una eventual revisió amb deteniment del conjunt del sistema. En aquest sentit, podem destacar tres tipus de mesures. En primer lloc, es recull de manera detallada i sistemàtica el catàleg d'obligacions de les entitats de gestió envers les administracions públiques i respecte als seus associats, amb una atenció especial a les relacionades amb la rendició anual de comptes. En segon lloc, i conseqüentment amb l'anterior, s'estableix un quadre d'infraccions i sancions que permeti exigir a les entitats de gestió responsabilitats administratives per l'incompliment de les seves obligacions legals, condició indispensable per garantir-ne el compliment. En tercer lloc, es delimiten amb precisió els àmbits de responsabilitat executiva de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes, respectant la doctrina del Tribunal Constitucional, recollida inicialment a l'STC 196/1997, de 13 de novembre, que es pronuncia sobre l'adequació al marc constitucional de distribució de competències de diversos preceptes de la Llei 22/1987, d'11 de novembre, de propietat intel·lectual, però que també està subjacent a l'STC 31/2010, de 28 de juny.

En aquest sentit, per reforçar les noves obligacions de les entitats de gestió, es considera oportú modificar l'article regulador de la Secció Primera de la Comissió de Propietat Intel·lectual per ampliar les seves competències, inclosa la funció de determinació de tarifes, i reforçar la seva funció de control per vetllar perquè les tarifes generals establertes per aquestes siguin equitatives i no discriminatòries.

V

El grup de mesures següent té per objecte millorar l'eficàcia dels mecanismes legals per a la protecció dels drets de propietat intel·lectual enfront de les vulneracions que puguin patir en l'entorn digital, la qual cosa repercutirà sens dubte en una millora de la visibilitat de l'oferta legal de continguts en l'entorn esmentat i l'impuls dels nous models de negoci a Internet.

Com ja s'ha assenyalat, la implantació generalitzada i intensiva de les noves tecnologies ha multiplicat els riscos de vulneració dels drets de propietat intel·lectual, fet que obliga les indústries culturals i creatives a una profunda transformació i exigeix del legislador un esforç permanent per adaptar el marc legal vigent a les noves necessitats.

En primer lloc, cal adaptar la via jurisdiccional civil perquè pugui mantenir el seu paper de procediment ordinari per a la solució de conflictes d'interessos contraposats, introduint millores en la redacció de determinades mesures d'informació prèvia necessàries per a la protecció dels drets de propietat intel·lectual en l'entorn digital en línia.

En segon lloc, es procedeix a establir uns criteris clars al text refós de la Llei de propietat intel·lectual respecte als supòsits en què es pot produir responsabilitat d'un tercer que incorre en una infracció de drets de propietat intel·lectual. Aquest tipus de supòsits són especialment comuns en l'entorn digital, en què les conductes vulneradores comeses per determinats subjectes són sovint possibilitades i magnificades per la intervenció de tercers la conducta dels quals excedeix a vegades una mera intermediació o una col·laboració tècnica, i passa a constituir-se en models de negoci il·lícits fonamentats en l'exercici d'activitats vulneradores de tercers als quals indueixen en les seves conductes, amb els qui col·laboren o respecte a la conducta dels quals tenen facultats de control. Per això, es procedeix a establir uns elements legals bàsics per enjudiciar la licitud d'aquestes conductes. En aquest sentit, es preveu que és responsable com a infractor qui indueixi dolosament la conducta infractora; qui cooperi amb aquesta, coneixent la conducta infractora o disposant d'indícis raonables per conèixer-la; i qui, tenint un interès econòmic directe en els resultats de la conducta infractora, tingui una capacitat de control sobre la conducta de l'infractor. El que s'acaba de dir no afecta les limitacions de responsabilitat específiques establertes als articles 14 a 17 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, en la mesura que es compleixin els requisits legals establerts a la Llei esmentada per a la seva aplicació.

Una vegada garantit un mecanisme jurisdiccional eficaç per a la persecució de les vulneracions dels drets de propietat intel·lectual, la mesura següent consisteix a emprendre una revisió del procediment de salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual, regulat a l'article 158.4 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, que permeti concentrar les capacitats i els recursos de la Comissió de Propietat Intel·lectual en la persecució dels grans infractors de drets de propietat intel·lectual. Per a això, es dota la Secció Segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual de mecanismes més eficaços de reacció enfront de les vulneracions comeses per prestadors de serveis de la societat de la informació que no compleixin voluntàriament amb els requeriments de retirada que li siguin dirigits per aquella, incloent la possibilitat de requerir la col·laboració d'intermediaris de pagaments electrònics i de publicitat i preveient la possibilitat de bloqueig tècnic, la qual cosa s'ha de motivar adequadament tenint en compte la proporcionalitat i la possible eficàcia de les altres mesures a l'abast. Així mateix, es preveu que, en cas d'incompliment reiterat dels requeriments de retirada, els prestadors que vulnerin drets de propietat intel·lectual siguin sancionats administrativament.

D'altra banda, s'inclouen expressament en l'àmbit d'aplicació d'aquest precepte els prestadors de serveis que vulnerin drets de propietat intel·lectual, de la manera referida al paràgraf anterior, facilitant la descripció o la localització d'obres i prestacions que indiciàriament s'ofereixin sense autorització, exercint a aquest efecte una tasca activa i no neutral, i que no es limitin a activitats de mera intermediació tècnica, ja que aquesta activitat constitueix una explotació segons el concepte general de dret exclusiu d'explotació establert a la normativa de propietat intel·lectual. Tanmateix, això no afecta

els prestadors que duguin a terme activitats de mera intermediació tècnica, com pot ser, entre altres, una activitat neutral de motor de cerca de continguts o una activitat que no consisteixi a facilitar activament i no neutralment la localització de continguts protegits oferts de manera il·lícita i indiciària, o que simplement enllacin de manera ocasional amb aquests continguts de tercers.

Així mateix, s'efectuen millores tècniques orientades a permetre que el procediment de salvaguarda referit es beneficiï de la nova legislació de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Les mesures contingudes en aquesta Llei sobre això s'han notificat a la Comissió Europea segons el que preveu el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació, que transposa la Directiva 98/34/CE, del Parlament Europeu i del Consell, per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de les normes i reglamentacions tècniques i de les regles relatives als serveis de la societat de la informació, modificada per la Directiva 98/48/CE.

La implantació efectiva d'aquestes novetats requereix la modificació puntual de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i del text refós de la Llei de propietat intel·lectual.

La present Llei s'aprova a l'empara del que disposa l'article 149.1.6.a, 8a i 9a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre legislació processal, legislació civil i legislació sobre propietat intel·lectual, respectivament.

En la tramitació de l'avantprojecte de Llei s'ha dut a terme un tràmit d'informació pública en línia i s'ha donat audiència a les comunitats autònomes. A més, s'han sol·licitat informes als ministeris d'Economia i Competitivitat, Hisenda i Administracions Públiques, Indústria, Energia i Turisme, i Justícia. També s'han sol·licitat els informes preceptius del Consell General del Poder Judicial, del Consell Fiscal, de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, de la Comissió Nacional de la Competència i del Consell de Consumidors i Usuaris, així com el dictamen preceptiu del Consell d'Estat.

Article primer. *Modificació del text refós de la Llei de propietat intel·lectual.*

Es modifica el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, en els termes que es recullen tot seguit.

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 19, que queda redactat en els termes següents:

«4. S'entén per préstec la posada a disposició d'originals i còpies d'una obra per al seu ús per un temps limitat sense benefici econòmic o comercial directe ni indirecte, sempre que aquest préstec es dugui a terme a través d'establiments accessibles al públic.

S'entén que no hi ha benefici econòmic o comercial directe ni indirecte quan el préstec efectuat per un establiment accessible al públic doni lloc al pagament d'una quantitat que no excedeixi el que es necessita per cobrir les despeses de funcionament. Aquesta quantitat no pot incloure totalment ni parcialment l'import del dret de remuneració que s'hagi de satisfer als titulars de drets de propietat intel·lectual d'acord amb el que disposa l'article 37.2.

Queden excloses del concepte de préstec les operacions esmentades al paràgraf segon de l'apartat 3 i les que s'efectuïn entre establiments accessibles al públic.»

Dos. Es modifica l'article 25, que queda redactat en els termes següents:

«Article 25. *Compensació equitativa per còpia privada.*

1. La reproducció d'obres divulgades en forma de llibres o publicacions que a aquests efectes s'assimilin reglamentàriament, així com de fonogrames, videogrames o altres suports sonors, visuals o audiovisuals, feta mitjançant aparells

o instruments tècnics no tipogràfics, exclusivament per a ús privat, no professional ni empresarial, sense finalitats directament ni indirectament comercials, de conformitat amb els apartats 2 i 3 de l'article 31, origina una compensació equitativa i única per a cadascuna de les tres modalitats de reproducció esmentades.

Aquesta compensació, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, està dirigida a compensar els drets de propietat intel·lectual que es deixin de percebre per raó del límit legal de còpia privada.

2. Són beneficiaris d'aquesta compensació els autors de les obres assenyalades a l'apartat anterior, explotades públicament en alguna de les formes que s'hi esmenten, conjuntament i, en els casos i les modalitats de reproducció en què correspongui, amb els editors, els productors de fonogrames i videogrames i els artistes intèrprets o executants les actuacions dels quals hagin estat fixades als fonogrames i videogrames esmentats. Aquest dret és irrenunciable per als autors i els artistes intèrprets o executants.

3. El procediment de determinació de la quantia d'aquesta compensació, que s'ha de calcular sobre la base del criteri del perjudici causat als beneficiaris enumerats a l'apartat 2 a causa de l'establiment del límit de còpia privada en els termes previstos als apartats 2 i 3 de l'article 31, i que requereix una consignació anual a la Llei de pressupostos generals de l'Estat, així com el procediment de pagament de la compensació, que s'ha de fer a través de les entitats de gestió, s'han d'ajustar al que s'estableixi reglamentàriament.

4. Als efectes de determinar la quantia de la compensació equitativa, no tenen la consideració de reproduccions per a ús privat:

a) les efectuades mitjançant equips, aparells i suports de reproducció digital adquirits per persones jurídiques que no s'hagin posat, de fet ni de dret, a disposició d'usuaris privats i que estiguin reservats manifestament a usos diferents a la realització de còpies privades;

b) les efectuades pels qui tinguin l'autorització preceptiva per dur a terme la reproducció corresponent d'obres i prestacions protegides en l'exercici de la seva activitat, en els termes de l'autorització esmentada.

5. No donen origen a una obligació de compensació les situacions en què el perjudici causat al titular del dret de reproducció hagi estat mínim, que s'han de determinar reglamentàriament. En tot cas, no dona origen a una obligació de compensació per causar un perjudici mínim la reproducció individual i temporal per part d'una persona física per al seu ús privat d'obres a les quals s'hagi accedit mitjançant actes legítims de difusió de la imatge, del so o de tots dos, per permetre'n el visionat o l'audició en un altre moment temporal més oportú.

6. En la determinació de la quantia de la compensació equitativa es pot tenir en compte, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, l'aplicació o no, per part dels titulars del dret de reproducció, de les mesures tecnològiques eficaces que impedeixin o limitin la realització de còpies privades o que en limitin el nombre.»

Tres. S'introdueix un paràgraf segon en l'apartat 1 de l'article 28, amb la redacció següent:

«En el cas de les composicions musicals amb lletra, els drets d'explotació duren tota la vida de l'autor de la lletra i de l'autor de la composició musical, i setanta anys des de la mort o declaració de mort de l'últim supervivent, sempre que les seves contribucions s'hagin creat específicament per a la respectiva composició musical amb lletra.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 31 i s'afegeix un nou apartat 3, amb la redacció següent:

«2. Sense perjudici de la compensació equitativa que preveu l'article 25, no requereix l'autorització de l'autor la reproducció, en qualsevol suport, sense assistència de tercers, d'obres ja divulgades, quan concorrin simultàniament les circumstàncies següents, constitutives del límit legal de còpia privada:

a) Que la dugui a terme una persona física exclusivament per al seu ús privat, no professional ni empresarial, i sense finalitats directament ni indirectament comercials.

b) Que la reproducció es faci a partir d'obres a les quals hagi accedit legalment des d'una font lícita. A aquests efectes, s'entén que s'ha accedit legalment i des d'una font lícita a l'obra divulgada només en els supòsits següents:

1r Quan s'efectuï la reproducció, directament o indirectament, a partir d'un suport que contingui una reproducció de l'obra, autoritzada pel seu titular, comercialitzat i adquirit en propietat per compravenda mercantil.

2n Quan s'efectuï una reproducció individual d'obres a les quals s'hagi accedit a través d'un acte legítim de comunicació pública, mitjançant la difusió de la imatge, del so o de tots dos, i sense que aquesta reproducció s'hagi obtingut mitjançant una fixació en establiment o espai públic no autoritzada.

c) Que la còpia obtinguda no sigui objecte d'una utilització col·lectiva ni lucrativa, ni de distribució mitjançant preu.

3. Queden excloses del que disposa l'apartat anterior:

a) Les reproduccions d'obres que s'hagin posat a disposició del públic de conformitat amb l'article 20.2.i), de manera que qualsevol persona hi pugui accedir des del lloc i en el moment que esculli, autoritzant-se, d'acord amb el que s'hagi convingut per contracte, i, si s'escau, mitjançant pagament de preu, la reproducció de l'obra.

b) Les bases de dades electròniques.

c) Els programes d'ordinador, en aplicació de la lletra a) de l'article 99.»

Cinc. Es modifiquen el títol i l'apartat 2 de l'article 32, i s'hi afegeixen uns nous apartats 3, 4 i 5, amb la redacció següent:

«Article 32. *Cites i ressenyes i il·lustració amb finalitats educatives o de recerca científica.*

2. La posada a disposició del públic per part de prestadors de serveis electrònics d'agregació de continguts de fragments no significatius de continguts, divulgats en publicacions periòdiques o en llocs web d'actualització periòdica i que tinguin una finalitat informativa, de creació d'opinió pública o d'entreteniment, no requereix autorització, sense perjudici del dret de l'editor o, si s'escau, d'altres titulars de drets a percebre una compensació equitativa. Aquest dret és irrenunciable i s'ha de fer efectiu a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual. En qualsevol cas, la posada a disposició del públic per part de tercers de qualsevol imatge, obra fotogràfica o mera fotografia divulgada en publicacions periòdiques o en llocs web d'actualització periòdica, està subjecta a autorització.

Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, la posada a disposició del públic per part de prestadors de serveis que facilitin instruments de recerca de paraules aïllades incloses en els continguts referits al paràgraf anterior no està subjecta a autorització ni compensació equitativa, sempre que aquesta posada a disposició del públic es produeixi sense finalitat comercial pròpia i es faci estrictament circumscrita al que és imprescindible per oferir resultats de recerca en resposta a consultes formulades prèviament per un usuari al cercador, i sempre que la posada a disposició del públic inclogui un enllaç amb la pàgina d'origen dels continguts.

3. El professorat de l'educació reglada impartida en centres integrats en el sistema educatiu espanyol i el personal d'universitats i organismes públics de recerca, en les seves funcions de recerca científica, no necessiten autorització de l'autor o editor per realitzar actes de reproducció, distribució i comunicació pública de petits fragments d'obres i d'obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu, quan, sense que concorri una finalitat comercial, es compleixin simultàniament les condicions següents:

- a) Que aquests actes es facin únicament per il·lustrar les seves activitats educatives, tant en l'ensenyament presencial com en l'ensenyament a distància, o amb finalitats de recerca científica, i en la mesura justificada per la finalitat no comercial perseguida.
- b) Que es tracti d'obres ja divulgades.
- c) Que les obres no tinguin la condició de llibre de text, manual universitari o publicació assimilada, llevat que es tracti de:

1r Actes de reproducció per a la comunicació pública, inclòs l'acte de comunicació pública en qüestió, que no suposin la posada a disposició ni permetin l'accés dels destinataris a l'obra o fragment. En aquests casos, cal incloure expressament una localització des de la qual els alumnes puguin accedir legalment a l'obra protegida.

2n Actes de distribució de còpies exclusivament entre el personal investigador col·laborador de cada projecte específic de recerca i en la mesura necessària per a aquest projecte.

A aquests efectes, s'entén per llibre de text, manual universitari o publicació assimilada qualsevol publicació, impresa o susceptible de ser-ho, editada amb la finalitat de ser utilitzada com a recurs o material del professorat o l'alumnat de l'educació reglada per facilitar el procés de l'ensenyament o aprenentatge.

- d) Que s'incloguin el nom de l'autor i la font, excepte en els casos en què sigui impossible.

A aquests efectes, s'entén per petit fragment d'una obra un extracte o una porció quantitativament poc rellevant sobre el conjunt d'aquesta.

Els autors i editors no tenen dret a cap remuneració per la realització d'aquests actes.

4. Tampoc necessiten l'autorització de l'autor o editor els actes de reproducció parcial, de distribució i de comunicació pública d'obres o publicacions, impreses o susceptibles de ser-ho, quan concorrin simultàniament les condicions següents:

- a) Que aquests actes es duguin a terme únicament per a la il·lustració amb finalitats educatives i de recerca científica.
- b) Que els actes es limitin a un capítol d'un llibre, article d'una revista o extensió equivalent respecte a una publicació assimilada, o extensió assimilable al 10 per cent del total de l'obra, i a aquests efectes és indiferent que la còpia es faci a través d'un o diversos actes de reproducció.
- c) Que els actes es realitzin a les universitats o centres públics de recerca, per mitjà del seu personal i amb mitjans i instruments propis.
- d) Que concorri, almenys, una de les condicions següents:

1r Que la distribució de les còpies parcials s'efectuï exclusivament entre els alumnes i el personal docent o investigador del mateix centre en el qual s'efectua la reproducció.

2n Que només els alumnes i el personal docent o investigador del centre en el qual s'efectuï la reproducció parcial de l'obra puguin tenir accés a aquesta a través dels actes de comunicació pública autoritzats en aquest apartat, i que la posada a disposició es dugui a terme a través de les xarxes internes i tancades a

les quals únicament puguin accedir aquests beneficiaris, o en el marc d'un programa d'educació a distància ofert pel centre docent esmentat.

En defecte d'acord previ específic en aquest sentit entre el titular del dret de propietat intel·lectual i el centre universitari o l'organisme de recerca, i llevat que el centre o organisme esmentat sigui titular dels drets de propietat intel·lectual corresponents sobre les obres reproduïdes, distribuïdes i comunicades públicament de manera parcial segons l'apartat b), els autors i editors d'aquestes tenen un dret irrenunciable a percebre dels centres usuaris una remuneració equitativa, que s'ha de fer efectiva a través de les entitats de gestió.

5. No s'entenen incloses als apartats 3 i 4 les partitures musicals, les obres d'un sol ús ni les compilacions o agrupacions de fragments d'obres, o d'obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu.»

Sis. S'introdueix un nou article 37 bis, amb la redacció següent:

«Article 37 bis. *Obres òrfenes.*

1. Es considera obra òrfena aquella els titulars dels drets de la qual no han estat identificats o, en cas d'haver-ho estat, no han estat localitzats malgrat haver-se'n efectuat una recerca diligent prèvia.

2. Si hi ha diversos titulars de drets sobre una mateixa obra i no tots ells han estat identificats o si, malgrat haver estat identificats, no han estat localitzats després d'haver efectuat una recerca diligent, l'obra es pot utilitzar de conformitat amb aquesta Llei, sense perjudici dels drets dels titulars que hagin estat identificats i localitzats i, si s'escau, de la necessitat de l'autorització corresponent.

3. Tota utilització d'una obra òrfena requereix la menció dels noms dels autors i titulars de drets de propietat intel·lectual identificats, sense perjudici del que disposa l'article 14.2n.

4. Els centres educatius, museus, biblioteques i hemeroteques accessibles al públic, així com els organismes públics de radiodifusió, arxius, fonoteques i filmoteques, poden reproduir, als efectes de digitalització, posada a disposició del públic, indexació, catalogació, conservació o restauració, i posar a disposició del públic, tal com estableix l'article 20.2.i), les obres òrfenes següents, sempre que aquests actes es duguin a terme sense ànim de lucre i amb la finalitat d'assolir objectius relacionats amb la seva missió d'interès públic, en particular la conservació i restauració de les obres que figurin a la seva col·lecció i la facilitació de l'accés a aquesta amb finalitats culturals i educatives:

a) Obres cinematogràfiques o audiovisuals, fonogrames i obres publicades en forma de llibres, diaris, revistes o un altre material imprès que figurin a les col·leccions de centres educatius, museus, biblioteques i hemeroteques accessibles al públic, així com d'arxius, fonoteques i filmoteques.

b) Obres cinematogràfiques o audiovisuals i fonogrames produïts per organismes públics de radiodifusió fins al 31 de desembre de 2002 inclusivament, i que figurin als seus arxius.

El que disposa aquest article també s'aplica a les obres i prestacions protegides que estiguin inserides o incorporades a les obres esmentades en el present apartat o formin part integral d'aquestes.

5. Les obres òrfenes es poden utilitzar sempre que hagin estat publicades per primera vegada o, a falta de publicació, hagin estat radiodifoses per primera vegada en un Estat membre de la Unió Europea. Aquesta utilització es pot dur a terme després d'una recerca diligent, a l'Estat esmentat, dels titulars dels drets de propietat intel·lectual de l'obra òrfena. En el cas de les obres cinematogràfiques o audiovisuals el productor de les quals tingui la seu o residència habitual en un Estat membre de la Unió Europea, la recerca dels titulars s'ha de fer en aquest Estat.

Així mateix, les entitats esmentades a l'apartat anterior que hagin posat a disposició del públic, amb el consentiment dels seus titulars de drets, obres òrfenes no publicades ni radiodifoses, les poden utilitzar, quan sigui raonable presumir que els seus titulars no s'oposarien als usos previstos en aquest article. En aquest cas, la recerca a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de dur a terme a Espanya.

La recerca diligent s'ha de fer de bona fe, mitjançant la consulta de, almenys, les fonts d'informació que es determinin reglamentàriament, sense perjudici de l'obligació de consultar fonts addicionals disponibles en altres països on hi hagi indicis de l'existència d'informació pertinent sobre els titulars de drets.

6. Les entitats esmentades a l'apartat 4 han de registrar el procés de recerca dels titulars de drets i han de remetre la informació següent a l'òrgan competent a què es refereix l'apartat següent:

- a) Els resultats de les recerques diligents que hagin efectuat i hagin dut a la conclusió que una obra o un fonograma s'ha de considerar obra òrfena.
- b) L'ús que les entitats fan de les obres òrfenes de conformitat amb aquesta Llei.
- c) Qualsevol canvi, d'acord amb l'apartat següent, en la condició d'obra òrfena de les obres i els fonogrames que utilitzin.
- d) La informació de contacte pertinent de l'entitat en qüestió.

7. En qualsevol moment, els titulars de drets de propietat intel·lectual d'una obra poden sol·licitar a l'òrgan competent que es determini reglamentàriament la finalitat de la seva condició d'obra òrfena pel que fa als seus drets i percebre una compensació equitativa per la utilització duta a terme segons el que disposa aquest article.»

Set. S'introdueix un nou article 110 bis, amb la redacció següent:

«Article 110 bis. *Disposicions relatives a la cessió de drets al productor de fonogrames.*

1. Si, una vegada transcorreguts cinquanta anys des de la publicació lícita del fonograma o, en cas de no haver-se produït aquesta última, cinquanta anys des de la seva comunicació lícita al públic, no es posa a la venda un nombre suficient de còpies que satisfaci raonablement les necessitats estimades del públic d'acord amb la naturalesa i la finalitat del fonograma, o no es posa a disposició del públic, tal com estableix l'article 20.2.i), l'artista intèrpret o executant pot posar fi al contracte en virtut del qual cedeix els seus drets respecte a la gravació de la seva interpretació o execució al productor de fonogrames.

El dret a resoldre el contracte de cessió es pot exercir si, en el termini d'un any des de la notificació fefaent de l'artista intèrpret o executant de la seva intenció de resoldre el contracte de cessió d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior, el productor no duu a terme els dos actes d'explotació esmentats al paràgraf. Aquesta possibilitat de resolució no pot ser objecte de renúncia per part de l'artista intèrpret o executant.

Quan un fonograma contingui la gravació de les interpretacions o execucions de diversos artistes intèrprets o executants, aquests només poden resoldre el contracte de cessió de conformitat amb l'article 111. Si es posa fi al contracte de cessió de conformitat amb el que especifica el present apartat, els drets del productor del fonograma sobre aquest expiren.

2. Quan un contracte de cessió atorgui a l'artista intèrpret o executant el dret a una remuneració única, té dret a percebre una remuneració anual addicional per cada any complet una vegada transcorreguts cinquanta anys des de la publicació lícita del fonograma o, en cas de no haver-se produït aquesta última, cinquanta anys des de la seva comunicació lícita al públic. El dret a obtenir aquesta remuneració anual addicional, el deutor de la qual és el productor del fonograma o,

si s'escau, el seu cessionari en exclusiva, no pot ser objecte de renúncia per part de l'artista intèrpret o executant, i s'ha de fer efectiu a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual dels artistes intèrprets o executants.

L'import total dels fons que el deutor hagi de destinar al pagament de la remuneració addicional anual esmentada al paràgraf anterior ha de ser igual al 20 per cent dels ingressos bruts que hagi obtingut, l'any anterior a aquell en què s'aboni la remuneració, per la reproducció, distribució i posada a disposició del públic, tal com estableix l'article 20.2.i), dels fonogrames en qüestió, una vegada transcorreguts cinquanta anys des de la publicació lícita del fonograma o, en cas de no haver-se produït aquesta última, cinquanta anys des de la seva comunicació lícita al públic.

Queden excloses del càlcul dels ingressos a què es refereix el paràgraf anterior les quantitats percebudes pel deutor en concepte de compensació equitativa per còpia privada i lloguer de fonogrames.

Els deutors de la remuneració anual addicional a què es refereix aquest apartat estan obligats a facilitar anualment, amb sol·licitud prèvia, a l'entitat de gestió corresponent, tota la informació que pugui ser necessària a fi d'assegurar el pagament de la remuneració.

3. Quan un artista intèrpret o executant tingui dret a pagaments periòdics, no s'ha de deduir dels imports abonats a l'artista intèrpret o executant cap pagament anticipat ni deduccions establertes contractualment en complir-se cinquanta anys des de la publicació lícita del fonograma o, en cas de no haver-se produït aquesta última, cinquanta anys des de la seva comunicació lícita al públic.»

Vuit. Es modifica el paràgraf segon de l'article 112, que queda redactat en els termes següents:

«No obstant això, si dins del període esmentat es publica o es comunica lícitament al públic, per un mitjà diferent al fonograma, una gravació de la interpretació o execució, aquests drets expiren al cap de cinquanta anys computats des del dia 1 de gener de l'any següent a la data de la primera publicació o la primera comunicació pública, si aquesta és anterior. Si la publicació o comunicació pública de la gravació de la interpretació o execució es produeix en un fonograma, els drets expiren al cap de setanta anys computats des del dia 1 de gener de l'any següent a la data de la primera publicació o la primera comunicació pública, si aquesta és anterior.»

Nou. Es modifica el paràgraf primer de l'article 119, que queda redactat en els termes següents:

«Els drets dels productors de fonogrames expiren cinquanta anys després que s'hagi fet la gravació. No obstant això, si el fonograma es publica lícitament durant el període esmentat, els drets expiren setanta anys després de la data de la primera publicació lícita. Si durant aquest període no s'efectua cap publicació lícita però el fonograma es comunica lícitament al públic, els drets expiren setanta anys després de la data de la primera comunicació lícita al públic.»

Deu. Es modifica l'article 138, que queda redactat en els termes següents:

«Article 138. *Accions i mesures cautelars urgents.*

El titular dels drets reconeguts en aquesta Llei, sense perjudici d'altres accions que li corresponguin, pot instar al cessament de l'activitat il·lícita de l'infractor i exigir la indemnització dels danys materials i morals causats, en els termes previstos als articles 139 i 140. També pot instar a la publicació o difusió, total o parcial, de la resolució judicial o arbitral en mitjans de comunicació a costa de l'infractor.

També té la consideració de responsable de la infracció qui indueix a posta la conducta infractora; qui cooperi amb aquesta, coneixent la conducta infractora o disposant d'indicis raonables per conèixer-la; i qui, tenint un interès econòmic directe en els resultats de la conducta infractora, tingui una capacitat de control sobre la conducta de l'infractor. El que s'acaba de dir no afecta les limitacions de responsabilitat específiques establertes als articles 14 a 17 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, en la mesura que es compleixin els requisits legals establerts a la Llei esmentada per a la seva aplicació.

Així mateix, pot sol·licitar amb caràcter previ l'adopció de les mesures cautelars de protecció urgent regulades a l'article 141.

També es poden sol·licitar tant les mesures de cessació específiques recollides a l'article 139.1.h) com les mesures cautelars previstes a l'article 141.6, quan siguin apropiades, contra els intermediaris als serveis dels quals recorri un tercer per infringir drets de propietat intel·lectual reconeguts en aquesta Llei, encara que els actes d'aquests intermediaris no constitueixin en si mateixos una infracció, sense perjudici del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic. Aquestes mesures han de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries.»

Onze. Es modifica l'apartat 5 de l'article 151, i s'hi afegeixen dos nous apartats 13 i 14, amb la redacció següent:

«5. Els drets dels socis i, en particular, el règim de vot, que es pot establir tenint en compte criteris de ponderació que limitin raonablement el vot plural, garantint, en tot cas, una representació suficient i equilibrada del conjunt dels associats. Aquests criteris de ponderació es poden basar únicament en la durada de la condició de soci a l'entitat de gestió, en les quantitats rebudes en virtut d'aquesta condició, o en ambdues coses. En matèria relativa a sancions d'exclusió de socis, el règim de vot ha de ser igualitari.»

«13. Les disposicions adequades per assegurar una gestió lliure d'influències dels usuaris del seu repertori i per evitar una utilització preferencial injusta de les seves obres i prestacions protegides.»

«14. El procediment de tractament i resolució de les reclamacions i queixes plantejades pels membres pel que fa particularment a les condicions d'adquisició i pèrdua de la condició de soci, als aspectes relatius al contracte de gestió i a la recaptació i repartiment de drets.»

Dotze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 153, amb la redacció següent, i se'n suprimeix l'apartat 2:

«La gestió dels drets l'han d'encomanar els seus titulars a l'entitat de gestió mitjançant un contracte d'una durada que no pot ser superior a tres anys renovables per períodes d'un any, ni pot imposar com a obligatòria la gestió de tots els modes d'explotació ni la de la totalitat de l'obra o producció futura. Això sense perjudici dels drets recollits en aquesta Llei la gestió dels quals s'hagi d'exercir exclusivament a través de les entitats de gestió.»

Tretze. Es modifica l'article 154, que queda redactat en els termes següents:

«Article 154. *Repartiment, pagament i prescripció de drets.*

1. El repartiment dels drets recaptats s'ha d'efectuar equitativament entre els titulars de les obres o prestacions utilitzades, d'acord amb un sistema predeterminat als estatuts i que exclou l'arbitrarietat. El repartiment i el pagament de drets s'han d'efectuar amb diligència.

2. La participació dels titulars en el repartiment dels drets recaptats per l'entitat de gestió ha de ser proporcional a la utilització de les seves obres o prestacions. Les entitats de gestió han d'establir els mètodes i mitjans adequats per obtenir informació detallada sobre el grau d'utilització de les obres i prestacions per part dels usuaris en la seva activitat, i aquests estan obligats a facilitar la informació esmentada en un format acordat amb les entitats de gestió. En els supòsits en què la informació s'obtingui per via electrònica, cal observar les normes o pràctiques sectorials voluntàries creades en l'àmbit internacional o de la Unió Europea per a l'intercanvi electrònic d'aquest tipus de dades.

Així mateix, l'Assemblea general de l'entitat de gestió pot adoptar determinades regles que tinguin en compte en el repartiment les obres, interpretacions, execucions o transmissions culturalment rellevants, o la seva naturalesa, primícia o qualsevol altre aspecte objectivament raonable, així com els acords establerts internacionalment.

3. L'acció per reclamar a les entitats de gestió el pagament de quantitats assignades en el repartiment a un titular prescriu al cap de cinc anys comptats des de l'1 de gener de l'any següent al de la posada a disposició del titular de les quantitats que li corresponguin.

4. L'acció per reclamar a les entitats de gestió el pagament de quantitats recaptades que estiguin pendents d'assignació quan, després del procediment de repartiment, no hagin estat identificats el titular o l'obra o prestació protegida, prescriu al cap de cinc anys comptats des de l'1 de gener de l'any següent al de la seva recaptació.

En el procediment de repartiment, les entitats de gestió han d'adoptar les mesures necessàries per identificar i localitzar els titulars de drets. En particular, aquestes mesures inclouen:

a) La verificació de dades del registre actualitzat dels membres de l'entitat, així com de registres normalitzats d'obres i prestacions protegides, i d'altres registres fàcilment disponibles.

b) La posada a disposició dels membres, d'altres entitats de gestió i del públic d'una llista d'obres i prestacions els titulars de drets de les quals no hagin estat identificats o localitzats, conjuntament amb qualsevol altra informació pertinent disponible que pugui contribuir a identificar o localitzar el titular del dret, en els termes de l'apartat 4t de l'article 157.1.d).

5. Les quantitats recaptades i no reclamades pel seu titular en el termini previst als apartats 3 i 4 d'aquest article han de ser destinades per les entitats de gestió a les finalitats següents:

a) A dur a terme activitats assistencials a favor dels membres de l'entitat i/o activitats de formació i promoció d'autors i artistes intèrprets i executants.

b) A promoure l'oferta digital legal de les obres i prestacions protegides els drets de les quals gestionen, en els termes previstos a l'article 155.1.c) 1r i 3r.

c) A créixer el repartiment a favor de la resta d'obres gestionades per l'entitat de gestió, identificades degudament.

d) A finançar una finestra única de facturació i pagament.

L'Assemblea general de cada entitat de gestió ha d'acordar anualment els percentatges mínims de les quantitats recaptades i no reclamades que cal destinar a cadascuna de les finalitats assenyalades anteriorment i que en cap cas, excepte en el cas de l'anterior lletra d), poden ser inferiors a un 15 per cent per cadascuna d'aquestes.

Si les entitats de gestió presenten excedents negatius en els seus comptes anuals o no acrediten estar al corrent de les seves obligacions fiscals i de seguretat social, o totes dues coses, han de destinar les quantitats assenyalades al primer paràgraf del present apartat, i fins a l'import que sigui necessari, a compensar els

excedents negatius que presentin els seus comptes anuals o a complir amb les obligacions esmentades anteriorment, o totes dues coses.

6. Transcorreguts tres anys des de l'1 de gener de l'any següent al de la posada a disposició del titular de les quantitats que li corresponguin o de la recaptació, les entitats de gestió poden disposar anualment, de manera anticipada, de fins a la meitat de les quantitats pendents de prescripció, per a les mateixes finalitats previstes a l'apartat anterior, sense perjudici de les reclamacions dels titulars sobre les quantitats no prescrites esmentades. A aquests efectes, les entitats de gestió han de constituir un dipòsit de garantia amb el 10 per cent de les quantitats disposades.

7. Les entitats de gestió no poden concedir crèdits o préstecs, directament o indirectament, ni finançar, avalar o garantir de cap manera obligacions de tercers, tret d'autorització expressa i singular de l'administració competent, i sempre que estiguin relacionades directament amb activitats assistencials i/o promocionals que redundin en benefici dels titulars de drets representats.

8. Les entitats de gestió només poden concedir avançaments als membres de l'entitat, a compte dels futurs repartiments de drets recaptats, quan la seva concessió es basi en normes no discriminatòries i no comprometin el resultat final dels repartiments de drets.

9. Les entitats de gestió han d'administrar els drets recaptats i els rendiments derivats d'aquests mantenint-los separats en la seva comptabilitat dels seus propis actius i dels ingressos derivats dels seus serveis de gestió o d'altres activitats. En cap cas poden utilitzar els drets recaptats i els rendiments derivats d'aquests per a finalitats diferents del seu repartiment als titulars de drets, excepte per deduir o compensar els seus descomptes de gestió i l'import destinat a finançar les activitats i els serveis que preveu l'article 155 de conformitat amb les decisions adoptades a l'Assemblea general de l'entitat de gestió.»

Catorze. Es modifica l'article 155, que queda redactat en els termes següents:

«Article 155. *Funció social i desenvolupament de l'oferta digital legal.*

1. Les entitats de gestió, directament o per mitjà d'altres entitats, han de fomentar:

- a) La promoció d'activitats o serveis de caràcter assistencial en benefici dels seus membres,
- b) la realització d'activitats de formació i promoció d'autors i artistes, intèrprets i executants, i
- c) l'oferta digital legal de les obres i prestacions protegides els drets de les quals gestionen, dins de la qual s'entenen incloses:

1r Les campanyes de formació, educació o sensibilització sobre oferta i consum legal de continguts protegits, així com campanyes de lluita contra la vulneració dels drets de propietat intel·lectual.

2n La promoció directa de les obres i prestacions protegides els drets de les quals gestiona a través de plataformes tecnològiques pròpies o compartides amb tercers.

3r Les activitats per fomentar la integració d'autors i artistes amb discapacitat en el seu àmbit creatiu o artístic respectiu, o ambdues coses, així com la promoció de l'oferta digital de les seves obres, creacions i prestacions, i l'accés per part de les persones discapacitades a aquestes en l'àmbit digital.

2. Les entitats de gestió han de dedicar a les activitats i serveis a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat anterior, per parts iguals, el percentatge de la remuneració compensatòria prevista a l'article 25 que es determini reglamentàriament.

3. A requeriment de l'administració competent, les entitats de gestió han d'acreditar el caràcter assistencial, formatiu, promocional i d'oferta digital legal, de les activitats i serveis referits en aquest article.

4. A fi de dur a terme les activitats de l'apartat 1, les entitats de gestió poden constituir persones jurídiques sense ànim de lucre segons el que estableix la legislació vigent, amb la comunicació prèvia a l'administració competent. En cas de dissolució de la persona jurídica així constituïda, l'entitat de gestió ha de comunicar aquesta dissolució i els seus termes a l'òrgan al qual va comunicar en el seu moment la seva constitució.

5. Amb caràcter excepcional i de manera justificada, a fi de dur a terme les activitats recollides a les lletres a) i b) de l'apartat 1, o altres d'interès manifest, les entitats de gestió poden, mitjançant l'autorització expressa i singular de l'administració competent, constituir o formar part de persones jurídiques amb ànim de lucre. En cas de dissolució d'aquestes persones jurídiques, l'entitat de gestió ha de comunicar de manera immediata aquesta dissolució i els seus termes a l'òrgan al qual en el seu moment va autoritzar la seva constitució o associació.»

Quinze. Es modifica l'article 156, que queda redactat en els termes següents:

«Article 156. *Comptabilitat i auditoria.*

1. Les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual han de presentar comptes anuals elaborats de conformitat amb el pla de comptabilitat de les entitats sense finalitats lucratives i els han de formular exclusivament segons els models normals que el pla prevegi.

Les entitats de gestió que participin en societats mercantils i es trobin en qualsevol dels supòsits previstos per a la societat dominant als articles 42 i 43 del Codi de comerç han de formular comptes anuals consolidats en els termes previstos al Codi esmentat i al Reial decret 1159/2010, de 17 de setembre, pel qual s'aproven les normes per a la formulació de comptes anuals consolidats i es modifica el Pla general de comptabilitat aprovat pel Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, i el Pla general de comptabilitat de petites i mitjanes empreses aprovat pel Reial decret 1515/2007, de 16 de novembre.

2. La memòria dels comptes anuals de l'entitat de gestió, a més de completar, ampliar i comentar la informació continguda a la resta de documents que formen part integrant dels comptes anuals, ha d'incloure informació sobre les activitats dutes a terme per al compliment del seu objecte i finalitats i, com a mínim, les dades següents:

a) Els imports totals de la facturació i de la recaptació percebuda efectivament corresponents a l'exercici, desglossats per cadascun dels drets i modes d'explotació administrats.

b) L'import total repartit, desglossat per cadascun dels drets i modes d'explotació administrats, amb detall en tots els casos de les qüestions següents:

1r Les quantitats tant assignades com percebudes pels membres de l'entitat i per les entitats de gestió nacionals i estrangeres.

2n Les quantitats pendents d'assignació en el repartiment.

3r Les quantitats assignades a titulars que no siguin membres de l'entitat en els casos de gestió col·lectiva obligatòria i les percebudes efectivament per aquests.

c) Els descomptes aplicats a cadascun dels drets i modes d'explotació administrats.

d) Un informe sobre l'evolució i la situació de l'entitat, els esdeveniments importants per a aquesta ocorreguts després del tancament de l'exercici, l'evolució

previsible de l'entitat i les activitats de recerca i desenvolupament realitzades en matèries com ara sistemes de gestió de drets.

e) Les quantitats destinades al compliment de la funció social prevista a l'article 155, desglossades per conceptes i indicant les entitats que duguin a terme les activitats corresponents, els projectes aprovats i les quantitats destinades a cadascun d'aquests.

f) Les modificacions dels estatuts, normes de règim intern i funcionament i del contracte de gestió, aprovades durant l'exercici.

g) Els contractes subscrits amb associacions d'usuaris i els contractes de representació signats amb organitzacions nacionals i estrangeres, de gestió col·lectiva de drets i prestacions protegides.

h) L'evolució del nombre de membres de l'entitat, per cadascuna de les categories previstes als estatuts.

i) Les quantitats recaptades acumulades que estiguin pendents d'assignació o de repartiment efectiu i les dates de prescripció per reclamar-les.

3. Totes les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual han de sotmetre a auditoria els seus comptes anuals. L'auditoria s'ha de contractar i dur a terme d'acord amb el que preveu el text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol, a excepció del que estableix el seu article 19, i els auditors disposen d'un termini mínim d'un mes, a partir del moment en què se'ls lliurin els comptes anuals formulats, per elaborar l'informe d'auditoria.

Els auditors han de ser nomenats per l'Assemblea general de l'entitat celebrada abans que finalitzi l'exercici a auditar. El nomenament dels auditors no pot ser inferior a tres anys ni superior a deu, ni es pot renovar sense que hagi transcorregut un mínim de tres anys des del seu mandat anterior. L'Assemblea general no pot revocar els auditors abans que finalitzi el període per al qual van ser nomenats, excepte en cas de causa justa.

Si l'Assemblea general no ha nomenat l'auditor abans de finalitzar l'exercici a auditar o la persona nomenada no accepta l'encàrrec o no pot complir les seves funcions, l'òrgan executiu màxim de l'entitat ha de sol·licitar del registrador mercantil del domicili social la designació de la persona o persones que hagin de dur a terme l'auditoria, d'acord amb el que disposa el Registre Mercantil per a les societats mercantils. En aquests casos, la sol·licitud al registrador mercantil també la pot fer qualsevol soci de l'entitat.

4. L'òrgan executiu màxim de l'entitat de gestió ha de formular els comptes anuals dins dels tres primers mesos següents al tancament de cada exercici.

Els comptes anuals, juntament amb l'informe de l'auditor, s'han de posar a disposició dels membres de l'entitat al seu domicili social i al de les delegacions territorials, amb una antelació mínima de quinze dies al de la celebració de l'Assemblea general en què s'hagin d'aprovar.

Els comptes anuals han de ser aprovats per l'Assemblea general en el termini de sis mesos des del tancament de cada exercici.

5. Dins del mes següent a l'aprovació dels comptes anuals, cal presentar per al seu dipòsit al Registre Mercantil del domicili social una certificació dels acords de l'Assemblea general d'aprovació dels comptes anuals, a la qual s'ha d'adjuntar un exemplar de cadascun dels comptes esmentats i de l'informe dels auditors.»

Setze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 157, que queda redactat en els termes següents:

«1. Les entitats de gestió estan obligades:

a) A negociar i contractar, amb remuneració, en condicions equitatives i no discriminatòries amb qui ho sol·liciti, excepte en cas de motiu justificat, la concessió

d'autoritzacions no exclusives dels drets gestionats, actuant sota els principis de bona fe i transparència.

b) A establir tarifes generals, simples i clares que determinin la remuneració exigida per la utilització del seu repertori, que han de preveure reduccions per a les entitats culturals que no tinguin una finalitat lucrativa. L'import de les tarifes s'ha d'establir en condicions raonables, atenent el valor econòmic de la utilització dels drets sobre l'obra o prestació protegida en l'activitat de l'usuari, i cercant l'equilibri just entre les dues parts, per a la qual cosa cal tenir en compte almenys els criteris següents:

1r El grau d'ús efectiu del repertori en el conjunt de l'activitat de l'usuari.

2n La intensitat i rellevància de l'ús del repertori en el conjunt de l'activitat de l'usuari.

3r L'amplitud del repertori de l'entitat de gestió. A aquests efectes, s'entén per repertori les obres i prestacions els drets de les quals gestiona una entitat de gestió col·lectiva.

4t Els ingressos econòmics obtinguts per l'usuari per l'explotació comercial del repertori.

5è El valor econòmic del servei prestat per l'entitat de gestió per fer efectiva l'aplicació de tarifes.

6è Les tarifes establertes per l'entitat de gestió amb altres usuaris per a la mateixa modalitat d'utilització.

7è Les tarifes establertes per entitats de gestió homòlogues en altres estats membres de la Unió Europea per a la mateixa modalitat d'ús, sempre que hi hagi bases homogènies de comparació.

La metodologia per determinar les tarifes generals s'ha d'aprovar mitjançant una ordre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, i amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

c) A negociar i subscriure contractes generals amb associacions d'usuaris del seu repertori, sempre que aquelles ho sol·licitin i siguin representatives del sector corresponent.

d) A difondre al seu lloc web de manera fàcilment accessible:

1r Les tarifes generals vigents per a cadascuna de les modalitats d'ús del seu repertori, inclosos els descomptes i les circumstàncies en què s'han d'aplicar, que cal publicar en el termini de deu dies des del seu establiment o des de l'última modificació, juntament amb els principis, els criteris i la metodologia que s'utilitzen per al càlcul.

2n El repertori que gestiona l'entitat, que ha d'incloure les obres i prestacions protegides que gestionen en virtut dels acords de representació vigents subscrits amb organitzacions de gestió col·lectiva estrangeres, així com els noms d'aquestes organitzacions i l'àmbit territorial de gestió respectiu.

3r Els contractes generals que tinguin subscrits amb associacions d'usuaris i els models de contracte que s'utilitzin habitualment per a cada modalitat d'utilització del seu repertori.

4t Els sistemes, les normes i els procediments de repartiment, l'import o el percentatge dels descomptes que s'apliquin a cada dret i modalitat d'explotació administrats, i les obres i prestacions protegides que administren els titulars de les quals estan parcialment o totalment no identificats o localitzats.

e) A participar en la creació, la gestió, el finançament i el manteniment d'una finestra única de facturació i pagament, accessible a través d'Internet, en els terminis i les condicions que determina la normativa en vigor, i en la qual els usuaris del repertori de les entitats de gestió puguin conèixer de manera actualitzada el cost individual i total a satisfer al conjunt de les entitats esmentades, com a resultat

de l'aplicació de les tarifes generals a la seva activitat, i efectuar el pagament corresponent.

f) A informar els usuaris del repertori que representin sobre les condicions comercials atorgades a altres usuaris que duguin a terme activitats econòmiques similars.

g) A informar els seus membres, amb sol·licitud prèvia per escrit respecte a les qüestions següents:

1r Les persones que formen part de l'alta direcció i dels òrgans de representació, així com de les comissions i els grups de treball en què aquestes participin.

2n Les retribucions i altres percepcions que s'atribueixin a les persones indicades al paràgraf anterior per la seva condició de membres dels òrgans de representació i d'alta direcció i integrants de les comissions i grups de treball. Aquestes informacions es poden donar de manera global per concepte retributiu, recollint separadament els corresponents al personal d'alta direcció de la resta de membres o integrants dels òrgans i comissions assenyalats anteriorment que no tinguin la condició esmentada.

3r Les condicions dels contractes subscrits per l'entitat amb usuaris del seu repertori, amb les seves associacions i amb altres entitats de gestió, quan acreditin tenir interès legítim i directe.

h) A practicar respecte als seus membres la rendició de liquidacions i dels pagaments que els hagi fet l'entitat per la utilització de les seves obres i prestacions. Aquestes liquidacions han de contenir almenys les dades següents: dret i modalitat a què es refereix, període de meritació, origen o procedència de la recaptació i deduccions aplicades.

i) A complir amb les obligacions previstes a l'apartat 1 de la lletra g) i la lletra h) del present apartat respecte als titulars de drets no membres de l'entitat de gestió que administri la mateixa categoria de drets que pertanyi al titular pel que fa als drets de gestió col·lectiva obligatòria.

j) A notificar de manera diligent l'administració competent els documents que continguin la informació completa sobre els nomenaments i cessaments dels seus administradors i apoderats, els models de contractes de gestió i les seves modificacions, les tarifes generals i les seves modificacions, juntament amb els principis, els criteris i la metodologia que s'han utilitzat per al càlcul, els contractes generals subscrits amb associacions d'usuaris i els concertats amb organitzacions nacionals i estrangeres de gestió col·lectiva, així com els documents esmentats a l'article 156.

k) A elaborar un pressupost anual de recaptació i repartiment de drets gestionats i d'ingressos i despeses de l'entitat, que s'ha d'aprovar amb caràcter previ a l'inici de l'exercici al qual estigui referit. La proposta corresponent s'ha de posar a disposició dels membres de l'entitat en el seu domicili social i en el de les seves delegacions territorials amb una antelació mínima de quinze dies al de la celebració de la sessió de l'òrgan que tingui atribuïda la competència per a la seva aprovació.»

Disset. S'afegeix un nou article 157 bis, amb la redacció següent:

«Article 157 bis. *Facultats de supervisió.*

1. Les administracions competents han de vetllar pel compliment de les obligacions que incumbeixen les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual.

A aquest efecte, les administracions competents poden dur a terme les activitats d'inspecció i control que considerin convenientes, i sol·licitar, quan calgui, la col·laboració d'altres entitats públiques o privades.

2. Les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual estan obligades a col·laborar amb les administracions competents i atendre diligentment els seus requeriments d'informació i documentació.»

Divuit. Es modifica l'article 158, que queda redactat en els termes següents:

«Article 158. *Comissió de Propietat Intel·lectual: composició i funcions.*

1. Es crea adscrita al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport la Comissió de Propietat Intel·lectual, com a òrgan col·legiat d'àmbit nacional, per a l'exercici de les funcions de mediació, arbitratge, determinació de tarifes i control en els supòsits previstos en aquest títol, i de salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual que li atribueix aquesta Llei. Així mateix, ha d'exercir funcions d'assessorament sobre tots els afers de la seva competència que li consulti el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

2. La Comissió ha d'actuar per mitjà de dues seccions:

a) La Secció Primera ha d'exercir les funcions de mediació, arbitratge, determinació de tarifes i control en els termes previstos en aquest títol.

b) La Secció Segona ha de vetllar, en l'àmbit de les competències del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, per la salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual enfront de la seva vulneració per part dels responsables de serveis de la societat d'informació en els termes previstos als articles 8 i concordants de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

3. La Secció Primera ha d'estar composta per quatre vocals titulars, que poden delegar les seves funcions en els seus suplents respectius, tots ells elegits entre experts de competència reconeguda en matèria de propietat intel·lectual i de defensa de la competència, entre els quals el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport ha de designar el president de la Secció, que exerceix el vot de qualitat. Els vocals de la Secció els ha de nomenar el Govern, mitjançant un reial decret, a proposta dels titulars dels ministeris d'Educació, Cultura i Esport, d'Economia i Competitivitat, de Justícia i d'Indústria, Energia i Turisme, per un període de cinc anys renovable una sola vegada.

La composició, el funcionament i l'actuació de la Secció Primera es regeixen pel que disposen aquesta Llei i les normes reglamentàries que la despleguen i, supletòriament, les previsions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú, de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge, i de la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils. El Govern pot modificar reglamentàriament la composició de la Secció Primera.

4. La Secció Segona, sota la presidència del secretari d'Estat de Cultura o la persona en què aquest delegui, ha d'estar composta per dos vocals del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, un vocal del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, un vocal del Ministeri de Justícia, un vocal del Ministeri d'Economia i Competitivitat i un vocal del Ministeri de la Presidència, designats pels departaments esmentats, entre el personal de les administracions públiques, pertanyent a grups o categories per als quals s'exigeixi una titulació superior, i que reuneixin coneixements específics acreditats en matèria de propietat intel·lectual. Sense perjudici del compliment del requisit anterior, en la designació que faci cada departament s'ha de valorar addicionalment la formació jurídica en els àmbits del dret processal, de la jurisdicció contenciosa administrativa i de les comunicacions electròniques. Els departaments esmentats han de designar, en el mateix acte, segons els requisits assenyalats a l'apartat anterior, un suplent per a cadascun dels vocals, als efectes previstos legalment en els supòsits de vacant, absència o malaltia i, en general, quan concorri alguna causa justificada.

Cal determinar reglamentàriament el funcionament de la Secció Segona i el procediment per a l'exercici de les funcions que té atribuïdes.»

Dinou. S'afegeix un nou article 158 bis, amb la redacció següent:

«Article 158 bis. *Funcions de mediació, arbitratge, determinació de tarifes i control.*

1. La Secció Primera de la Comissió de Propietat Intel·lectual ha d'exercir la seva funció de mediació en els termes següents:

a) Col·laborant en les negociacions, amb la submissió voluntària prèvia de les parts per falta d'acord, respecte a les matèries relacionades directament amb la gestió col·lectiva de drets de propietat intel·lectual i per a l'autorització de la distribució per cable d'una emissió de radiodifusió entre els titulars dels drets de propietat intel·lectual i les empreses de distribució per cable.

b) Presentant, si s'escau, propostes a les parts.

Es considera que totes les parts accepten la proposta a què es refereix el paràgraf anterior si cap d'aquestes expressa la seva oposició en un termini de tres mesos. En aquest supòsit, la resolució de la Comissió ha de produir els efectes previstos a la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge, i és revisable davant l'ordre jurisdiccional civil. La proposta i qualsevol oposició a aquesta s'han de notificar a les parts, de conformitat amb el que disposen els articles 58 i 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. La Secció Primera de la Comissió de Propietat Intel·lectual ha d'actuar en la seva funció d'arbitratge:

a) Donant solució, amb la submissió voluntària prèvia de les parts, als conflictes sobre matèries relacionades directament amb la gestió col·lectiva de drets de propietat intel·lectual.

b) Fixant, a sol·licitud de l'entitat de gestió afectada, d'una associació d'usuaris, d'una entitat de radiodifusió o d'un usuari afectat especialment significatiu, segons el parer de la Comissió, i amb l'acceptació prèvia de l'altra part, quantitats substitutòries de les tarifes generals, als efectes assenyalats a l'apartat 2 de l'article 157, per a la qual cosa ha de tenir en compte almenys els criteris mínims de determinació d'aquestes, previstos a l'article 157.1.b).

El que determina aquest apartat s'entén sense perjudici de les accions que es puguin exercir davant la jurisdicció competent. No obstant això, el plantejament de la controvèrsia sotmesa a decisió arbitral davant la Secció impedeix als jutges i tribunals conèixer d'aquesta fins que s'hagi dictat la resolució i sempre que la part interessada ho invoqui mitjançant una excepció.

3. La Secció Primera de la Comissió de Propietat Intel·lectual ha d'exercir la seva funció de determinació de les tarifes per a l'explotació dels drets de gestió col·lectiva obligatòria i per als drets de gestió col·lectiva voluntària que, respecte a la mateixa categoria de titulars, concorrin amb un dret de remuneració sobre la mateixa obra o prestació.

La Secció ha d'establir l'import de la remuneració exigida per la utilització d'obres i altres prestacions del repertori de les entitats de gestió, la forma de pagament i altres condicions necessàries per fer efectius els drets que indica el paràgraf anterior, a sol·licitud de la mateixa entitat de gestió afectada, d'una associació d'usuaris, d'una entitat de radiodifusió o d'un usuari especialment significatiu, segons el parer de la Secció, quan no hi hagi acord entre les dues, en el termini de sis mesos des de l'inici formal de la negociació. En l'exercici d'aquesta funció, la Secció Primera pot sol·licitar un informe previ dels organismes públics

que exerceixin les seves funcions en relació amb els mercats o sectors econòmics als quals afectin les tarifes que s'han de determinar, així com de les associacions o representants dels usuaris corresponents.

En la determinació d'aquestes tarifes, la Secció Primera ha d'observar, almenys, els criteris que estableix la lletra b) de l'article 157.1. Així mateix, aquestes decisions s'han de publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, han de ser aplicables a partir de l'endemà de la publicació, amb abast general per a tots els titulars i obligats, respecte de la mateixa modalitat d'explotació d'obres i prestacions i idèntic sector d'usuaris, i poden ser recorregudes davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Així mateix, la Secció Primera pot dictar resolucions actualitzant o desenvolupant la metodologia per determinar les tarifes generals referida a l'article 157.1.b), amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

4. La Secció Primera de la Comissió de Propietat Intel·lectual ha d'exercir la seva funció de control vetllant perquè les tarifes generals establertes per les entitats de gestió en compliment de les seves obligacions siguin equitatives i no discriminatòries, per a la qual cosa ha de valorar, entre altres aspectes, l'aplicació dels criteris mínims que preveu l'article 157.1.b) en la seva determinació. Si s'aprecia un incompliment d'aquestes obligacions, s'ha de comunicar aquesta circumstància a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, als efectes corresponents.

5. Reglamentàriament s'ha de determinar el procediment per a l'exercici de les funcions que la Secció Primera ha de desenvolupar de conformitat amb el que disposen els apartats anteriors.»

Vint. S'addiciona un nou article 158 ter, amb la redacció següent:

«Article 158 ter. *Funció de salvaguarda dels drets en l'entorn digital.*

1. La Secció Segona de la Comissió de Propietat Intel·lectual exerceix les funcions de salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual enfront de la seva vulneració per part dels responsables de serveis de la societat d'informació a través d'un procediment l'objecte del qual és el restabliment de la legalitat.

2. El procediment de restabliment de la legalitat s'ha d'adreçar contra:

A) Els prestadors de serveis de la societat de la informació que vulnerin drets de propietat intel·lectual, atenent la Secció Segona per acordar o no l'inici del procediment al seu nivell d'audiència a Espanya, i el nombre d'obres i prestacions protegides indiciàriament no autoritzades a les quals és possible accedir a través del servei o al seu model de negoci.

B) Els prestadors de serveis de la societat de la informació que vulnerin drets de propietat intel·lectual de la forma referida en el paràgraf anterior, facilitant la descripció o la localització d'obres i prestacions que indiciàriament s'ofereixin sense autorització, desenvolupant a aquest efecte una labor activa i no neutral, i que no es limitin a activitats de mera intermediació tècnica. En particular, s'hi inclouen els qui ofereixin llistes ordenades i classificades d'enllaços a les obres i prestacions referides anteriorment, independentment del fet que aquests enllaços puguin ser proporcionats inicialment pels destinataris del servei.

3. El procediment s'inicia d'ofici, amb la denúncia prèvia del titular dels drets de propietat intel·lectual que es considerin vulnerats o de la persona que en tingui encomanat l'exercici, i aquest ha d'aportar amb la denúncia una prova raonable de l'intent previ de requeriment de retirada infructuós al servei de la societat de la informació presumptament infractor en què sol·licitava la retirada dels continguts específics oferts sense autorització, i n'hi ha prou d'adreçar aquest requeriment a l'adreça electrònica que el prestador faciliti al públic per comunicar-se amb ell. Aquest requeriment previ es pot considerar quan escaigui, als efectes de la generació del coneixement efectiu en els termes que estableixen els articles 16 i 17

de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, sempre que identifiqui exactament l'obra o la prestació, al titular dels drets corresponents i, almenys, una ubicació on l'obra o la prestació és oferta en el servei de la societat de la informació. En cas que el prestador de serveis no faciliti una adreça electrònica vàlida per comunicar-se amb ell no és exigible l'intent de requeriment previst en aquest paràgraf. L'intent de requeriment es considera infructuós si el prestador requerit no contesta o, encara que contesti, no retira o inhabilita l'accés als continguts corresponents en un termini de tres dies des de la remissió del requeriment corresponent.

Les entitats de gestió estan legitimades per instar aquest procediment en els termes del que disposa l'article 150.

Aquest procediment, que es desplega per reglament, es basa en els principis de celeritat i proporcionalitat i hi són aplicables els drets de defensa que preveu l'article 135 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La manca de resolució en el termini establert reglamentàriament produeix la caducitat del procediment.

Les resolucions dictades per la Secció Segona en aquest procediment posen fi a la via administrativa.

4. La Secció Segona pot adoptar les mesures per tal que s'interrompi la prestació d'un servei de la societat de la informació que vulneri drets de propietat intel·lectual o per retirar els continguts que vulnerin aquests drets sempre que el prestador hagi causat o sigui susceptible de causar un dany patrimonial. Aquestes mesures poden comprendre mesures tècniques i deures de diligència específics exigibles al prestador infractor que tinguin per objecte assegurar la cessació de la vulneració i evitar que aquesta es repregui.

La Secció Segona pot estendre les mesures de retirada o interrupció a altres obres o prestacions protegides suficientment identificades els drets de les quals siguin representats per les persones que participin com a interessades en el procediment, que corresponguin a un mateix titular de drets o que formin part d'un mateix tipus d'obres o prestacions, sempre que concorrin fets o circumstàncies que revelin que aquestes obres o prestacions són igualment ofertes il·lícitament.

Abans de procedir a l'adopció d'aquestes mesures, s'ha de requerir al prestador de serveis de la societat de la informació per tal que en un termini no superior a les 48 hores pugui procedir a la retirada voluntària dels continguts declarats infractors o, si s'escau, faci les al·legacions i proposi les proves que consideri oportunes sobre l'autorització d'ús o l'aplicabilitat d'un límit al dret de propietat intel·lectual. Un cop transcorregut el termini anterior, si s'escau, s'ha de practicar prova en dos dies i se n'ha de donar trasllat als interessats per a conclusions en el termini màxim de cinc dies. La secció ha de dictar una resolució en el termini màxim de tres dies.

La interrupció de la prestació del servei o la retirada voluntària de les obres i prestacions no autoritzades tenen valor de reconeixement implícit de la referida vulneració de drets de propietat intel·lectual i posen fi al procediment.

5. En cas de manca de retirada voluntària i als efectes de garantir l'efectivitat de la resolució dictada, la Secció Segona pot requerir la col·laboració necessària dels prestadors de serveis d'intermediació, dels serveis de pagaments electrònics i de publicitat, i requerir-los que suspenguin el servei corresponent que facilitin al prestador infractor.

En l'adopció de les mesures de col·laboració la Secció Segona ha de valorar la possible efectivitat de les dirigides a bloquejar el finançament del prestador de serveis de la societat de la informació declarat infractor.

El bloqueig del servei de la societat de la informació per part dels proveïdors d'accés d'Internet s'ha de motivar adequadament en consideració a la seva proporcionalitat, tenint en compte la possible eficàcia de les altres mesures a l'abast.

En cas que es presti el servei utilitzant un nom de domini sota el codi de país corresponent a Espanya (.es) o un altre domini de primer nivell el registre del qual estigui establert a Espanya, la Secció Segona ha de notificar els fets a l'autoritat de registre als efectes que cancel·li el nom de domini, que no es pot assignar novament en un període de com a mínim sis mesos.

La manca de col·laboració per part dels prestadors de serveis d'intermediació, els serveis de pagaments electrònics o de publicitat es considera com a infracció del que disposa l'article 11 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

En tot cas, l'execució de la mesura de col·laboració dirigida al prestador de serveis d'intermediació corresponent, davant l'incompliment del requeriment de retirada o interrupció, emès d'acord amb l'apartat anterior, per part del prestador de serveis de la societat de la informació responsable de la vulneració, ha d'exigir l'autorització judicial prèvia, d'acord amb el procediment regulat a l'apartat segon de l'article 122 bis de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

6. L'incompliment de requeriments de retirada de continguts declarats infractors, que resultin de resolucions finals adoptades d'acord amb el que preveu l'apartat 4 anterior, per part d'un mateix prestador de serveis de la societat de la informació dels descrits a l'apartat 2 anterior, constitueix, des de la segona vegada que aquest incompliment tingui lloc, inclusivament, una infracció administrativa molt greu sancionada amb una multa de 150.001 a 600.000 euros. La represa dues o més vegades d'activitats il·lícites per part d'un mateix prestador de serveis de la societat de la informació també es considera incompliment reiterat als efectes d'aquest apartat. S'entén per represa de l'activitat il·lícita el fet que el mateix responsable contra el qual es va iniciar el procediment torni a explotar obres o prestacions del mateix titular, encara que no es tracti exactament de les que utilitzés la primera vegada, prèvia a la retirada voluntària dels continguts. Incorren en aquestes infraccions els prestadors que, fins i tot utilitzant persones físiques o jurídiques interposades, reprenguin l'activitat infractora.

Quan així ho justifiqui la gravetat i repercussió social de la conducta infractora, la comissió de la infracció pot comportar les conseqüències següents:

a) La publicació de la resolució sancionadora, a costa del sancionat, en el "Butlletí Oficial de l'Estat", en dos diaris nacionals o a la pàgina d'inici del lloc d'Internet del prestador, una vegada que aquella tingui caràcter ferm, atenent la repercussió social de la infracció comesa i la gravetat de l'il·lícit.

b) El cessament de les activitats declarades infractores del prestador de serveis durant un període màxim d'un any. Per garantir l'efectivitat d'aquesta mesura, l'òrgan competent pot requerir la col·laboració necessària dels prestadors de serveis d'intermediació, dels serveis de pagaments electrònics i de publicitat, i ordenar-los que suspenguin el servei corresponent que facilitin al prestador infractor. En l'adopció de les mesures de col·laboració s'ha de valorar la possible efectivitat de les dirigides a bloquejar el finançament del prestador de serveis de la societat de la informació declarat infractor. El bloqueig del servei de la societat de la informació per part dels proveïdors d'accés d'Internet s'ha de motivar específicament, en consideració a la seva proporcionalitat i la seva efectivitat estimada, tenint en compte la possible eficàcia de les altres mesures a l'abast. La manca de col·laboració es considera com a infracció del que disposa l'article 11 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic. En tot cas, l'execució de la mesura de col·laboració dirigida al prestador de serveis d'intermediació corresponent exigeix l'autorització judicial prèvia, d'acord amb el procediment regulat a l'apartat segon de l'article 122 bis de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Quan les infraccions les hagin comès prestadors de serveis establerts en estats que no siguin membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu però els serveis dels quals s'adrecin específicament al territori espanyol, l'òrgan que hagi imposat la sanció corresponent pot ordenar als prestadors de serveis d'intermediació que adoptin les mesures necessàries per impedir l'accés des d'Espanya als serveis oferts per aquells durant un període màxim d'un any.

L'exercici de la potestat sancionadora es regeix pel procediment que estableixen el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la seva normativa de desplegament.

La imposició de les sancions correspon al secretari d'Estat de Cultura, òrgan competent als efectes del que disposen els articles 35, 36 i concordants de la Llei 34/2002, d'11 de juliol.

L'instructor del procediment sancionador pot incorporar a l'expedient les actuacions que formin part dels procediments relacionats tramitats per la Secció Segona en exercici de les seves funcions de salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual establertes a l'apartat anterior.

7. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les accions civils, penals i contencioses administratives que, si s'escau, siguin procedents.

8. Es poden desenvolupar codis de conducta voluntaris en allò que es refereix a les mesures de col·laboració dels serveis d'intermediació, els serveis de pagaments electrònics o de publicitat que preveu aquest article.

9. El tractament portat a terme per la Secció Segona de les dades relacionades amb els detalls i les informacions derivats de les actuacions realitzades en l'àmbit de les seves funcions, s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i, en particular, el seu article 7.5 si estiguessin referits a la comissió d'infraccions penals o administratives.»

Vint-i-u. Es modifica l'article 159, que queda redactat en els termes següents:

«Article 159. *Competències de les administracions públiques.*

1. Corresponen, en tot cas, al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, les funcions següents:

a) La comprovació del compliment dels requisits legals a l'inici de l'activitat i la inhabilitació legal per operar, de les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

b) L'aprovació de les modificacions estatutàries presentades per aquestes entitats, una vegada les hagi aprovat la respectiva assemblea general i sense perjudici del que disposen altres normes aplicables. Aquesta aprovació s'entén concedida si no es notifica resolució en contra en el termini de tres mesos des de la seva presentació.

2. Les funcions d'inspecció, vigilància i control de les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual, inclòs l'exercici de la potestat sancionadora, correspon a la comunitat autònoma en el territori de la qual desenvolupi principalment la seva activitat ordinària.

Es considera que una entitat de gestió de drets de propietat intel·lectual actua principalment en una comunitat autònoma quan el seu domicili social i el domicili fiscal d'almenys el 50 per cent dels seus socis es trobin en el territori d'aquesta comunitat autònoma, i el principal àmbit de recaptació de la remuneració dels drets confiats a la seva gestió se circumscriu a aquest territori. S'entén per àmbit principal de recaptació aquell d'on procedeixi més del 60 per cent d'aquesta, i el compliment d'aquesta condició és revisable biennalment.

El Govern, a proposta del Ministre d'Educació, Cultura i Esport, ha d'establir reglamentàriament els mecanismes i les obligacions d'informació necessaris per garantir l'exercici coordinat i eficaç d'aquestes funcions.

3. Corresponen al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport les funcions d'inspecció, vigilància i control, inclòs l'exercici de la potestat sancionadora, sobre les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual, quan, d'acord amb el que preveu l'apartat anterior, l'exercici d'aquestes funcions no correspongui a una comunitat autònoma.»

Vint-i-dos. Es modifica la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 161, amb la redacció següent:

«c) Límit relatiu a la citació i il·lustració amb fins educatius o de recerca científica en els termes que preveu l'article 32.2, 3 i 4.»

Vint-i-tres. S'introdueix un nou títol VI en el llibre III, amb la redacció següent:

«TÍTOL VI

Règim sancionador de les entitats de gestió

Article 162 bis. *Responsabilitat administrativa, òrgans competents sancionadors i procediment sancionador.*

1. Les entitats de gestió incorren en responsabilitat administrativa per les infraccions que cometin en l'exercici de les seves funcions d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

2. L'exercici de la potestat sancionadora correspon a l'Administració competent de conformitat amb l'article 159. La inhabilitació legal per operar correspon, en tot cas, al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

3. L'exercici de la potestat sancionadora es regeix pel procediment que estableixen el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la seva normativa de desplegament.

Article 162 ter. *Classificació de les infraccions.*

1. Les infraccions comeses per les entitats de gestió col·lectiva de drets de propietat intel·lectual es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Constitueixen infraccions molt greus els actes següents:

a) La ineficàcia manifesta i notòria en l'administració dels drets que l'entitat de gestió tingui encomanats, circumstància que s'ha d'apreciar respecte del conjunt dels usuaris i dels titulars d'aquests drets i no de manera aïllada o individual.

b) L'incompliment greu i reiterat de l'objecte i els fins assenyalats als estatuts de l'entitat de gestió, quan es duguin a terme, de manera directa o indirecta, activitats que no siguin de protecció o gestió dels drets de propietat intel·lectual que tinguin encomanats, sense perjudici de la funció social i del desenvolupament de l'oferta digital legal que han de complir i de les activitats vinculades a l'àmbit cultural de l'entitat i sense ànim de lucre referides en l'article esmentat, sempre que estiguin previstes en els seus estatuts.

c) L'incompliment greu i reiterat de l'obligació establerta a l'article 152 d'administrar els drets de propietat intel·lectual que tingui conferits l'entitat de gestió.

d) La posada de manifest d'algun fet que suposi l'incompliment molt greu de les obligacions del títol IV.

3. Constitueixen infraccions greus els actes següents:

- a) L'incompliment de les condicions que estableix l'article 153 respecte del contracte de gestió.
- b) L'aplicació de sistemes, normes i procediments de repartiment de les quantitats recaptades de manera arbitrària i no equitativa.
- c) L'incompliment de les obligacions establertes en els articles 154 a 156, 157.1 a excepció de les lletres b) i k), i 157.4.
- d) La resistència, excusa o negativa, per part de les entitats de gestió col·lectiva de drets de propietat intel·lectual, a l'actuació inspectora de les administracions competents segons el que preveu aquesta Llei.
- e) La inobservança significativa del procediment previst estatutàriament en relació amb les queixes plantejades pels socis de conformitat amb el que preveu l'article 151.14.

4. Constitueixen infraccions lleus els actes següents:

- a) La manca d'atenció als requeriments de les administracions públiques fets a l'empara del que disposa l'article 157 bis. S'entén que es produeix falta d'atenció del requeriment quan l'entitat de gestió no respongui en el termini d'un mes des que se li va notificar el requeriment, llevat que hi hagi una causa justificada. Les administracions públiques poden reduir el termini d'un mes per raons motivades degudament.
- b) L'incompliment de les obligacions que estableix l'article 157.1.k).
- c) Qualsevol altre incompliment que afecti obligacions merament formals o documentals, llevat que s'hagin de considerar com a infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els apartats anteriors.

Article 162 quater. *Sancions.*

1. Per la comissió d'infraccions molt greus, s'imposa a l'entitat infractora alguna de les sancions següents:

- a) Inhabilitació per operar com a entitat de gestió dels drets de propietat intel·lectual.
- b) Multa d'entre un 1 i un 2 per cent de la recaptació total obtinguda per l'entitat de gestió l'any anterior a la data d'imposició de la multa. En defecte de recaptació l'any anterior a la data d'imposició de la multa, s'ha d'imposar una multa no superior a 800.000 ni inferior a 400.001 euros.

2. Les resolucions sancionadores per infraccions molt greus s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i, si s'escau, en el de la comunitat autònoma corresponent, una vegada siguin fermes en via administrativa, i amb la dissociació prèvia de les dades personals que continguin.

3. Per la comissió d'infraccions greus s'imposa a l'infractor una multa no superior a l'1 per cent de la seva recaptació total corresponent a l'any anterior a la data d'imposició de la multa. En defecte de recaptació l'any anterior a la data d'imposició de la multa, s'ha d'imposar una multa no superior a 400.000 ni inferior a 200.001 euros.

4. Les resolucions sancionadores per infraccions greus es poden publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i, si s'escau, en el de la comunitat autònoma corresponent, una vegada siguin fermes en via administrativa, i amb la dissociació prèvia de les dades personals que continguin.

5. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa a l'entitat infractora una multa per un import no superior a 200.000 euros ni a un 0,5 per cent de la seva recaptació total corresponent a l'any anterior a la data d'imposició de la multa.

6. Per a la graduació de les sancions cal atènyer-se als criteris que estableix l'article 131 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

7. Quan les sancions pecuniàries les hagi imposat el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, els òrgans i procediments per a la recaptació són els que estableix el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, i altres normes aplicables. En els altres casos, són els que estableix la legislació aplicable per les administracions públiques que les hagin imposat.

8. Una vegada iniciat el procediment sancionador per la comissió d'una infracció molt greu, i sempre que concorrin raons d'urgència justificades en la dificultat o l'impediment objectiu de reinstaurar el compliment de la legalitat, l'autoritat competent pot acordar motivadament, amb l'autorització prèvia del jutge corresponent al domicili social de l'entitat, la remoció dels òrgans de representació de l'entitat i la seva intervenció temporal, mitjançant la designació d'un gestor interí que assumeixi les funcions legals i estatutàries dels òrgans de representació de l'entitat, en les condicions següents:

a) La intervenció s'ha de fer durant un termini de sis mesos, prorrogable pel mateix període.

b) Les despeses derivades de la intervenció temporal són a càrrec de l'entitat intervinguda.

c) La finalitat de la intervenció és regularitzar el funcionament institucional de l'entitat, clarificar-ne la gestió i adoptar i implantar totes les mesures que siguin necessàries per complir les obligacions legals en aquesta matèria.

El Govern pot desenvolupar reglamentàriament el procediment d'intervenció temporal de les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual.»

Vint-i-quatre. Es modifica la disposició addicional cinquena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional cinquena. *Notificacions en el procediment de salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual.*

1. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, en l'àmbit de les seves competències, ha de vetllar per la salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual enfront de la seva vulneració per part dels responsables de serveis de la societat d'informació en els termes que preveuen els articles 8 i concordants de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

2. En els procediments de salvaguarda dels drets de propietat intel·lectual enfront de la seva vulneració per part dels responsables de serveis de la societat de la informació, la competència dels quals estigui atribuïda al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, quan concorrin els supòsits que preveu l'article 59.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, o el domicili conegut de l'interessat o el lloc indicat als efectes de notificacions es trobi fora del territori de la Unió Europea, la pràctica de la notificació s'ha de fer exclusivament mitjançant un anunci publicat en el "Butlletí Oficial de l'Estat", en els termes que estableix l'article esmentat.

3. No obstant això, en els supòsits que preveu l'apartat 6 de l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, la notificació de l'acte es pot substituir per la seva publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat", en particular, quan els seus destinataris siguin prestadors de serveis d'intermediació de la societat de la informació que hagin de col·laborar per al compliment eficaç de les resolucions que s'adoptin.

4. En els supòsits que preveuen els dos apartats precedents, la publicació en "Butlletí Oficial de l'Estat" ha d'anar acompanyada d'un missatge que adverteixi d'aquesta circumstància adreçat a l'adreça de correu electrònic que el prestador de serveis de la societat de la informació faciliti als efectes de la comunicació amb ell, d'acord amb el que disposa la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 10 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, o de

la norma estrangera aplicable, sempre que aquesta adreça de correu electrònic es faciliti per mitjans electrònics de manera permanent, fàcil, directa i gratuïta. Si no es facilita aquesta adreça de correu electrònic en les condicions descrites no és exigible el que disposa aquest paràgraf.

Un cop transcorreguts deu dies naturals des de la publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat", s'entén que la notificació s'ha practicat, aquest tràmit es considera complert i es continua amb el procediment.

5. Quan un prestador de serveis de la societat de la informació, al qual sigui aplicable la Llei 34/2002, d'acord amb el que disposen els seus articles 2 a 4, que s'hagi de considerar interessat en un procediment tramitat a l'empara de l'article 158 ter, no s'identifica en els termes que estableix l'article 10 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, i, una vegada realitzades les actuacions d'identificació raonables a l'abast de la Secció Segona, aquestes no hagin tingut com a resultat una identificació suficient, el procediment es pot iniciar considerant interessat, fins que no s'identifiqui i es personi en el procediment, el servei de la societat de la informació facilitat pel prestador no identificat. Aquesta circumstància s'ha de fer constar així a l'expedient, i són aplicables les previsions de publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat" establertes en aquesta disposició i, si s'escau, les mesures de col·laboració i sancionadores que preveu l'article 158 ter en cas d'absència de retirada voluntària en el servei de la societat de la informació esmentat.»

Vint-i-cinc. S'introdueix una nova disposició addicional sisena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Obres considerades òrfenes d'acord amb la legislació d'un altre Estat membre de la Unió Europea.*

Així mateix, les obres considerades òrfenes d'acord amb la legislació d'un altre Estat membre de la Unió Europea, dictada en transposició del que disposa la Directiva 2012/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, sobre certs usos autoritzats de les obres òrfenes, tenen reconeguda aquesta naturalesa a Espanya als efectes del que disposa l'article 37 bis.»

Vint-i-sis. S'introdueix una nova disposició transitòria vint-i-unena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vint-i-unena. *Aplicació temporal de les disposicions relatives a les composicions musicals amb lletra, a les obres òrfenes i a la cessió de drets de l'artista intèrpret o executant al productor de fonogrames.*

1. El paràgraf segon de l'article 28.1 s'aplica només a les composicions musicals amb lletra de les quals almenys la composició musical o la lletra estiguin protegides a Espanya o almenys en un Estat membre de la Unió Europea l'1 de novembre de 2013 i a les composicions musicals amb lletra que es creïn després d'aquesta data.

La protecció que preveu el paràgraf anterior s'entén sense perjudici dels actes conclusos i dels drets adquirits abans de l'1 de novembre de 2013.

2. L'article 37 bis s'aplica respecte a totes les obres i els fonogrames que estiguin protegits per la legislació dels estats membres de la Unió Europea en matèria de drets d'autor a 29 d'octubre de 2014 o en data posterior, sense perjudici dels actes celebrats i dels drets adquirits abans d'aquesta data.

3. Els articles 110 bis, 112 i 119 s'apliquen a la gravació d'interpretacions o execucions i als fonogrames respecte als quals l'artista intèrpret o executant i el productor dels fonogrames gaudeixin de protecció, a data 1 de novembre de 2013, d'acord amb la legislació aplicable abans d'aquesta data, i a la gravació d'interpretacions o execucions i als fonogrames posteriors a aquesta data.

4. Llevat de pacte en contra, els contractes de cessió subscrits abans de l'1 de novembre de 2013 continuen tenint efecte un cop transcorreguda la data en què, en virtut de l'article 112 aplicable en aquest moment, l'artista intèrpret o executant deixaria d'estar protegit.»

Article segon. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica el subapartat 7è i s'introdueixen uns nous subapartats 10è i 11è en l'apartat 1 de l'article 256, amb la redacció següent:

«7è Mitjançant la sol·licitud, formulada per qui pretengui exercir una acció per infracció d'un dret de propietat industrial o d'un dret de propietat intel·lectual comesa mitjançant actes que no es puguin considerar realitzats per mers consumidors finals de bona fe i sense ànim d'obtenció de beneficis econòmics o comercials, de diligències d'obtenció de dades sobre el possible infractor, l'origen i les xarxes de distribució de les obres, mercaderies o serveis que infringeixen un dret de propietat intel·lectual o de propietat industrial i, en particular, els següents:

a) Els noms i les adreces dels productors, fabricants, distribuïdors, subministradors i prestadors de les mercaderies i serveis, així com dels qui, amb fins comercials, hagin estat en possessió de les mercaderies.

b) Els noms i les adreces dels majoristes i detallistes als qui s'hagin distribuït les mercaderies o serveis.

c) Les quantitats produïdes, fabricades, lliurades, rebudes o encarregades, i les quantitats satisfetes com a preu per les mercaderies o els serveis de què es tracti i els models i les característiques tècniques de les mercaderies.»

«10è Per petició, de qui vulgui exercir una acció per infracció d'un dret de propietat industrial o d'un dret de propietat intel·lectual, perquè s'identifiqui el prestador d'un servei de la societat de la informació sobre el qual concorrin indicis raonables que està posant a disposició o difonent, de manera directa o indirecta, continguts, obres o prestacions objecte d'aquest dret sense que es compleixin els requisits que estableix la legislació de propietat industrial o de propietat intel·lectual, considerant l'existència d'un nivell apreciable d'audiència a Espanya d'aquest prestador o un volum, així mateix apreciable, d'obres i prestacions protegides no autoritzades posades a disposició o difoses.

La sol·licitud ha d'estar referida a l'obtenció de les dades necessàries per portar a terme la identificació i es pot adreçar als prestadors de serveis de la societat de la informació, de pagaments electrònics i de publicitat que mantinguin o hagin mantingut en els darrers dotze mesos relacions de prestació d'un servei amb el prestador de serveis de la societat de la informació que es vulgui identificar. Aquests prestadors han de proporcionar la informació sol·licitada, sempre que aquesta es pugui extreure de les dades de què disposin o conservin com a resultat de la relació de servei que mantinguin o hagin mantingut amb el prestador de serveis objecte d'identificació, llevat de les dades que exclusivament estiguin sent objecte de tractament per un proveïdor de serveis d'Internet en compliment del que disposa la Llei 25/2007, de 18 d'octubre, de conservació de dades relatives a les comunicacions electròniques i a les xarxes públiques de comunicacions.»

«11è Mitjançant la sol·licitud, formulada pel titular d'un dret de propietat intel·lectual que vulgui exercir una acció per infracció d'aquest, que un prestador de serveis de la societat de la informació aporti les dades necessàries per portar a terme la identificació d'un usuari dels seus serveis, amb el qual mantinguin o hagin mantingut en els darrers dotze mesos relacions de prestació d'un servei, sobre el qual concorrin indicis raonables que està posant a disposició o difonent de manera

directa o indirecta, continguts, obres o prestacions objecte d'aquest dret sense que es compleixin els requisits establerts per la legislació de propietat intel·lectual, i mitjançant actes que no es puguin considerar realitzats per mers consumidors finals de bona fe i sense ànim d'obtenció de beneficis econòmics o comercials, tenint en compte el volum apreciable d'obres i prestacions protegides no autoritzades posades a disposició o difoses.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 259 passa a tenir la redacció següent:

«4. La informació obtinguda mitjançant les diligències dels números 7, 8, 10 i 11 de l'apartat 1 de l'article 256 s'ha d'utilitzar exclusivament per a la tutela jurisdiccional dels drets de propietat industrial o de propietat intel·lectual del sol·licitant de les mesures, amb la prohibició de divulgar-la o comunicar-la a tercers. A instància de qualsevol interessat, el tribunal pot atribuir caràcter reservat a les actuacions, per garantir la protecció de les dades i la informació que tinguin caràcter confidencial.»

Disposició addicional primera. *Mesures de reducció dels costos de transacció.*

1. El Govern ha d'impulsar mesures per reduir els costos de transacció entre titulars de drets de propietat intel·lectual i els usuaris d'aquests drets, prenent especialment en consideració les possibilitats ofertes pels desenvolupaments tecnològics, incloent-hi, entre d'altres, mesures adreçades a una articulació més eficient de la interlocució entre titulars de drets, representants d'aquests i usuaris.

2. Les entitats de gestió col·lectiva de drets de propietat intel·lectual legalment establertes han de crear una finestreta única a través de la qual se centralitzin les operacions de facturació i pagament dels imports que els usuaris deguin a aquestes, segons l'obligació establerta a l'article 157.1.e) del text refós de la Llei de propietat intel·lectual. Les entitats de gestió disposen del termini de cinc mesos des de l'entrada en vigor de la Llei per acordar els termes de creació, finançament i manteniment d'aquesta finestreta única. A manca d'acord entre les entitats de gestió i dins del terme improrrogable de tres mesos des de la finalització del termini anterior, la Secció Primera de la Comissió de Propietat Intel·lectual pot dictar una resolució establint els termes esmentats, i pot resoldre totes les controvèrsies que puguin sorgir, i establir totes les instruccions que siguin necessàries per al funcionament correcte d'aquesta finestreta única, tot això sense perjudici de l'expedient sancionador corresponent sobre la base de l'incompliment de l'obligació legal referida.

La finestreta ha de ser gestionada per una persona jurídica privada sense que cap entitat de gestió ostenti la capacitat per controlar la presa de decisions.

La finestreta ha de prestar els seus serveis en condicions objectives, transparents i no discriminatòries, i s'ha d'adequar a les regles següents:

- a) S'ha de garantir la prestació de serveis a qualsevol entitat de gestió legalment establerta.
- b) Ha d'incorporar les tarifes generals vigents per a cada col·lectiu d'usuaris i en relació amb totes les entitats establertes legalment.
- c) Ha de facilitar el pagament dels imports de les tarifes generals que els usuaris deguin a les entitats de gestió establertes legalment.

El Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, en els seus àmbits de competència respectius, han de vetllar pel compliment del que disposa aquest apartat, inclòs el control dels estatuts de la persona jurídica que gestiona la finestreta amb caràcter previ a l'inici del seu funcionament.

El Govern pot desenvolupar reglamentàriament el que estableix aquest apartat.

3. Les entitats de gestió, en compliment de l'obligació que preveu la lletra d) de l'article 154.5 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, han de destinar les

quantitats corresponents derivades d'aquesta obligació al finançament de la finestreta única de facturació i pagament prevista a l'apartat anterior.

Disposició addicional segona. *Especialitats tarifàries.*

Les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual han d'aplicar tarifes adequades als usuaris que tinguin encomanada la gestió de serveis públics de ràdio i televisió, no tinguin ànim de lucre i tinguin legalment imposades obligacions de foment de la cultura.

Disposició addicional tercera. *Taxa per determinació de tarifes.*

1. Fonts normatives: la taxa per determinar tarifes per a l'explotació de drets de gestió col·lectiva obligatòria i per als drets de gestió col·lectiva voluntària que, respecte de la mateixa categoria de titulars concorrin amb un dret de remuneració sobre la mateixa obra o prestació, s'ha de regir per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que estableix la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

2. Fet imposable: constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la determinació de tarifes sol·licitada per les entitats de gestió afectades, per associacions d'usuaris representatives en l'àmbit nacional, per una entitat de radiodifusió o per un usuari especialment significatiu.

3. Subjecte passiu: són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que són part en el procediment de determinació de tarifes.

Els subjectes passius de les taxes estan obligats a practicar operacions d'autoliquidació tributària i a ingressar-ne l'import en el Tresor Públic.

4. Meritació: la taxa es merita en el moment en què es determina la tarifa en relació amb la sol·licitud presentada.

5. Base imposable i quota:

1. La base imposable de la taxa està constituïda per les quantitats resultants estimades de l'aplicació de les tarifes determinades per la Secció Primera de la Comissió de Propietat Intel·lectual.

2. La quota a ingressar en concepte d'aquesta taxa és el resultat d'aplicar el tipus o els tipus proporcionals que es fixin reglamentàriament a les quantitats resultants estimades de l'aplicació de les tarifes determinades per la Secció Primera de la Comissió de Propietat Intel·lectual, i no pot ser inferior a 16.659,47 euros, ni superior a un percentatge del 0,2 per cent de la base imposable en els supòsits en què la quota que s'ha d'ingressar excedeixi la quantia mínima esmentada.

Disposició transitòria primera. *Aplicació del Pla de comptabilitat de les entitats sense fins lucratius.*

Les entitats de gestió han d'aplicar el Pla de comptabilitat de les entitats sense fins lucratius a partir de l'1 de gener de l'any natural següent al de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, de conformitat amb les regles següents:

1. El balanç d'obertura de l'exercici en què s'apliqui per primera vegada el Pla de comptabilitat de les entitats sense fins lucratius s'ha d'elaborar d'acord amb les regles següents:

- a) S'han de reclassificar els elements patrimonials d'acord amb el que disposen aquestes normes.
- b) Aquests elements patrimonials s'han de valorar pel seu valor en llibres; i
- c) Se n'ha de comprovar el deteriorament de valor en aquesta data.

Tanmateix, l'entitat pot optar per valorar tots els elements patrimonials que recull la lletra a) per l'import que correspongui de l'aplicació retroactiva d'aquestes normes.

La contrapartida dels ajustos que s'hagin de fer per donar compliment a la primera aplicació d'aquestes normes ha de ser una partida de reserves.

2. Els comptes anuals corresponents al primer exercici en què s'apliqui el Pla de comptabilitat de les entitats sense fins lucratiu es poden presentar:

a) Incloent-hi informació comparativa sense adaptar als nous criteris. En aquest cas els comptes anuals es qualifiquen d'inicials als efectes derivats de l'aplicació del principi d'uniformitat i del requisit de comparació.

b) Incloent-hi informació comparativa adaptada als nous criteris. En aquest cas la data de primera aplicació és la data de començament de l'exercici anterior al qual s'iniciï l'aplicació del Pla de comptabilitat de les entitats sense fins lucratiu.

3. En la memòria dels comptes anuals corresponents al primer exercici en què s'iniciï l'aplicació del Pla de comptabilitat de les entitats sense fins lucratiu, s'ha de crear un apartat amb la denominació «Aspectes derivats de la transició a les noves normes comptables» en el qual s'ha d'incloure una explicació de les diferències principals entre els criteris comptables aplicats en l'exercici anterior i en el present, així com la quantificació de l'impacte que produeix aquesta variació de criteris comptables en el patrimoni net de l'entitat.

Disposició transitòria segona. *Aprovació de noves tarifes.*

1. Les entitats de gestió han d'aprovar noves tarifes generals adequades als criteris que estableix aquesta Llei en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor de l'ordre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport que aprovi la metodologia per determinar les tarifes esmentades prevista a l'article 157.1.b) del text refós de la Llei de propietat intel·lectual.

2. Les tarifes de les entitats de gestió col·lectiva acordades amb usuaris segueixen produint plens efectes durant la vigència dels acords, i durant un termini màxim de tres anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, quan es refereixin a drets exclusius i l'entitat de gestió pugui acreditar que té acords amb associacions representatives en l'àmbit nacional del sector corresponent o amb els principals organismes de radiodifusió, així com en els supòsits d'utilitzacions singulars.

3. A excepció dels casos que esmenta l'apartat anterior, les entitats de gestió col·lectiva de drets de propietat intel·lectual han de negociar amb les associacions representatives en l'àmbit nacional del sector corresponent i amb els organismes de radiodifusió noves tarifes adaptades als criteris que estableix l'article 157.1 b) del text refós de la Llei de propietat intel·lectual en el termini màxim d'un any a partir de l'entrada en vigor de la Llei. A manca d'acord entre les parts, cal atènyer-se al que disposa l'article 158 bis.3 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual.

Per als supòsits que preveu el paràgraf anterior, i llevat que hi hagi acords en vigor sobre tarifes aplicables a drets de gestió col·lectiva, els termes i les condicions dels quals s'hagin negociat i fixat amb associacions representatives en l'àmbit nacional del sector corresponent o amb els principals organismes de radiodifusió en els tres anys anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i fins que s'aprovin i difonguin públicament les noves tarifes generals, els usuaris han de pagar a compte, en relació amb la remuneració exigida per les entitats de gestió per l'explotació de drets de remuneració i als efectes d'entendre concedida l'autorització respecte als drets exclusius concurrents amb aquests, el 70 per 100 de les tarifes generals aprovades per cada entitat de gestió. Quan un acte d'explotació d'una obra o prestació protegida estigui subjecte a un dret de remuneració i concorri amb un dret exclusiu sobre la mateixa obra o prestació de la mateixa categoria de titulars a la qual correspon el dret de remuneració, la tarifa de tots dos drets s'ha de sotmetre al règim que estableix aquest apartat.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 10/2007, de 22 de juny, de la lectura, del llibre i de les biblioteques.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei 10/2007, de 22 de juny, de la lectura, del llibre i de les biblioteques, que queda redactat en els termes següents:

«Amb efectes d'1 de gener de 2015 i vigència indefinida, es modifica l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei 10/2007, de 22 de juny, de la lectura, del llibre i de les biblioteques, que queda redactat en els termes següents:

En aplicació de les recomanacions i orientacions internacionals aprovades per l'Agència Internacional de l'ISBN, l'Agència Espanyola de l'ISBN desenvolupa el sistema de l'ISBN al nostre país. L'Agència Espanyola ha de proporcionar al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport els registres actualitzats de l'ISBN per garantir la continuïtat de la base de dades de llibres editats a Espanya i la d'editorials, gestionades per aquest departament.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

L'article primer i les disposicions addicionals i transitòries s'aproven a l'empara del que disposa l'article 149.1.9a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre legislació en matèria de propietat intel·lectual.

L'article segon s'aprova a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre legislació processal i legislació civil.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2011/77/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de setembre de 2011, per la qual es modifica la Directiva 2006/116/CE relativa al termini de protecció del dret d'autor i de determinats drets afins (articles 110 bis 112 i 119, i disposició transitòria vint-i-unena del text refós de la Llei de propietat intel·lectual), i la Directiva 2012/28/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, sobre certs usos autoritzats de les obres òrfenes (article 37 bis, disposició addicional sisena i disposició transitòria vint-i-unena del text refós de la Llei de propietat intel·lectual).

Disposició final quarta. *Reforma integral de la Llei de propietat intel·lectual.*

El Govern, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de dur a terme els treballs preliminars necessaris, en col·laboració amb tots els sectors i agents interessats, per preparar una reforma integral de la Llei de propietat intel·lectual ajustada plenament a les necessitats i oportunitats de la societat del coneixement. Amb vista a aquesta reforma s'han d'avaluar, entre altres aspectes, el règim aplicable a la gestió col·lectiva de drets, el règim de compensació equitativa per còpia privada i les competències i la naturalesa del regulador.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2015, amb les excepcions següents:

a) El que estableixen els apartats 3 i 4 de l'article 32 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual entra en vigor al cap d'un any de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

b) El que disposen l'article 158 ter i concordants del text refós de la Llei de propietat intel·lectual entra en vigor al cap de dos mesos de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

c) El que estableixen els articles 154, apartats 7 i 8, 162 ter i 162 quater del text refós de la Llei de propietat intel·lectual entra en vigor al cap de sis mesos de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

d) Els apartats 3, 4, 5 i 6 de l'article 154 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual són aplicables a les quantitats recaptades per les entitats de gestió a partir de l'1 de gener de l'any natural següent a la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat», independentment de la data de la seva meritació.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 4 de novembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY